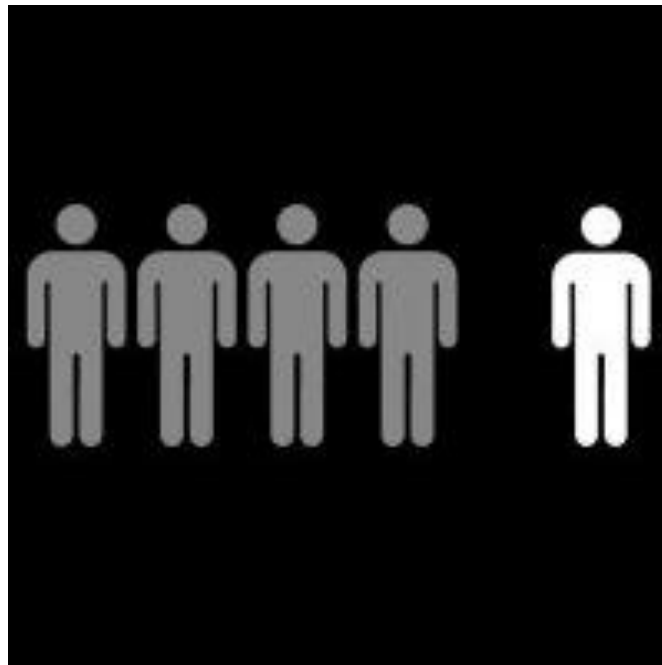

OOST WEST, THUIS IS OOK NIET ALLES BEST

ONDERZOEK NAAR HET GEVOEL VAN *STRANGENESS* BIJ MIGRANTEN EN DE
INVLOED VAN TRANSNATIONALISME EN ASSIMILATIE HIEROP

Evelien Kuypers

Bachelorthesis Geografie, planologie en milieu (GPM)

Faculteit der Managementwetenschappen

Radboud Universiteit Nijmegen

Juni 2013

OOST WEST, THUIS BEST

ONDERZOEK NAAR HET GEVOEL VAN *STRANGENESS* BIJ MIGRANTEN EN DE
INVLOED VAN TRANSNATIONALISME EN ASSIMILATIE HIEROP

Evelien Kuypers

s3000052

Bachelorthesis Geografie, planologie en milieu (GPM)

Faculteit der Managementwetenschappen

Radboud Universiteit Nijmegen

Juni 2013

Begeleider: Korrie Melis

-
I'm a stranger, walking in this land.
I'm a stranger, so try to understand.
We're not all the same.

-
Will and the People, mei 2012

Inhoud

Voorwoord	VI
Samenvatting	VII
1. Inleiding	1
1.1 Projectkader	1
1.2 Doelstelling	4
1.3 Vraagstelling	5
2. Theoretisch kader	6
2.1 Stranger en strangeness	6
2.2 Other en otherness	8
2.3 Identiteit en assimilatie	9
2.4 Transnationalisme en <i>home</i>	11
2.5 Redenen van migratie en transnationalisme	13
3. Methodologie	16
3.1 Onderzoeksstrategie	16
3.2 Onderzoeksmateriaal	18
4. Analyse	21
4.1 Beschrijving van respondenten	21
4.2 Transnationale banden	24
4.2.1 Conclusie	25
4.3 Assimilatie in de nieuwe samenleving	26
4.3.1 Conclusie	29
4.4 Belfast Friendship Club en het gevoel van <i>strangeness</i>	30
4.4.1 Conclusie	31
4.5 Invloed van transnationale banden en assimilatie op <i>strangeness</i>	32
4.5.1 Conclusie	35
5. Conclusies en aanbevelingen	36
5.1 Conclusie	36
5.2 Aanbevelingen	38
Literatuurlijst	39
Bijlage Interviewgide	42

Voorwoord

Voor u ligt mijn bachelorscriptie ter afronding van de bachelor Geografie, Planologie en Milieumaatschappij wetenschappen aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Deze scriptie is een onderzoek naar het gevoel van *strangeness* dat migranten hebben en hoe transnationalisme en assimilatie hierbij een rol spelen.

De keuze voor het onderwerp is gemaakt tijdens mijn verblijf in Belfast voor mijn studie. Wanneer een persoon zich in een ander land bevindt, kan het zo zijn dat hij zich een vreemde voelt, een stranger. Althans dit was mijn ervaring in de verschillende delen van de stad. Deze ervaring heeft me aangespoord om dit onderzoek te baseren op het gevoel dat migranten hebben wanneer ze in een nieuwe samenleving terecht komen.

Graag wil ik een aantal mensen bedanken die me hebben geholpen bij het afronden van mijn bachelor Sociale Geografie. Allereerst Korrie Melis, ze heeft me op vele manieren geholpen. Door middel van haar vragen en suggesties heeft ze me aan het denken gezet waardoor ik mijn bachelorscriptie kon opzetten en uitvoeren. Ook wil ik de respondenten van de Belfast Friendship Club bedanken voor de medewerking die ze hebben verleend en de inzichten die ze mij hiermee hebben gegeven. Stephanie Mitchell van de Belfast Friendship Club voor haar openheid waarmee ze mij ontvangen heeft tijdens de bijeenkomsten en de vele e-mails die ze beantwoordt heeft. Ook wil ik Charlie Kuypers, Maria Kuypers en Tom Poppelaars bedanken voor de keren dat ze mijn scriptie hebben gelezen en hier feedback op hebben gegeven en natuurlijk met al het andere dat mij geholpen heeft om de bachelor af te ronden.

Evelien Kuypers,
Nijmegen, juni 2012

Samenvatting

Migratie is een fenomeen dat al eeuwen bestaat. Mensen zijn op zoek naar plekken waar het beter is dan waar ze vandaan komen. Door de migratie heeft een migrant met twee werelden te maken. Het land van herkomst en het land waar hij naar toe migreert. Dit heeft tot gevolg dat de migrant transnationalistische banden heeft. Deze scriptie onderzoekt of migranten een gevoel van *strangeness* ervaren in een nieuwe samenleving en wat voor invloed de transnationale banden en de assimilatie in de nieuwe samenleving hierop hebben.

De plaats waar het onderzoek zich afspeelt is Belfast. Hiervoor is gekozen, omdat daar een identiteitsconflict speelt tussen twee grote religieuze groepen, de katholieken en de protestanten. Het identiteitsconflict heeft tot gevolg gehad dat er maar weinig migratie naar Belfast was. In 2009 is er een groep opgericht, de Belfast Friendship Club, die als doel heeft om een sociale ontmoetingsplaats te creëren om zo de integratie tussen nieuwkomers in de stad en inwoners te verbeteren. De onderzoekselementen zijn migranten die zich hebben aangesloten bij de Belfast Friendship Club, hiervan zijn er 15 die geïnterviewd wilden worden. De interviews waren face-to-face en semigestructureerd opgezet.

In de literatuur kwam naar voren dat de *stranger* een buitenstaander is, een nieuwkomer in de samenleving. Hij moet wennen aan de nieuwe cultuur die er is in de samenleving waarin hij binnenkomt. De *stranger* valt niet in een bestaande categorie binnen de nieuwe samenleving. Hierdoor wordt hij door de nieuwe samenleving gezien als de *other*, iemand die nergens echt bij hoort. Dit heeft invloed op het gevoel van *strangeness* dat een migrant heeft wanneer hij een nieuwe samenleving binnenkomt. In het begin zal een migrant vanaf de zijlijn toekijken wat de gewoonten in de nieuwe cultuur zijn, hij is hierdoor een culturele lezer, en naarmate hij langer in de nieuwe cultuur verblijft, zal de migrant zijn oude gewoonten aanpassen aan die van de nieuwe cultuur.

De analyse laat zien dat veel migranten nog banden hebben met het land van herkomst. Vaak met familie en/of vrienden. Hierdoor hebben de migranten een transnationale identiteit die hen verbind met het land van herkomst en de nieuwe samenleving. De migranten creëren ook een multiple identiteit, doordat ze Belfast als *home* bestempelen. De mate van assimilatie in de nieuwe samenleving is niet erg hoog. Veel migranten zijn gedeeltelijk geassimileerd, door bijvoorbeeld de taal te leren en bepaalde gewoonten over te nemen. De respondenten staan wel open voor de nieuwe samenleving en doen daardoor veel aan vrijwilligerswerk en bezoeken verschillende activiteiten. Hierdoor proberen ze om meer contact te krijgen tussen met de lokale bevolking. Maar veel respondenten vinden dat het moeilijk is om te integreren in Belfast, een verklaring hiervoor is dat de lokale bevolking nog moet wennen aan het feit dat er veel migranten zijn in Belfast, omdat de migrantenstroom een hele lange tijd is uitgebleven.

De Belfast Friendship Club heeft een invloed op het gevoel van *strangeness*, doordat het een plek is waar de migranten zich thuis voelen wordt het een *transnational social field*. De

Belfast Friendship Club voelt aan als *home*. Dit gevoel is er vaak alleen wanneer de migranten bij de Belfast Friendship Club zijn. Het gevoel van *strangeness* is meer aanwezig wanneer de migrant zich bevindt op een plek waar veel mensen uit de nieuwe samenleving zijn. Een belangrijk punt is dat de Noord-Ieren zich nog open moeten stellen voor de migranten. Wanneer dit gebeurt zal het gevoel van *strangeness* afnemen en zal de migrant zich meer thuis en welkom voelen in Belfast. De Belfast Friendship Club is een goede manier voor migranten om een netwerk van vrienden en kennissen op te bouwen. Hierdoor kan de Belfast Friendship Club gezien worden als een *transnational social field*, een plaats die bestaat uit verschillende netwerken van sociale relaties.

Het gevoel van *strangeness* verschilt per tijd bij de migranten, er zijn verschillende fases te onderscheiden van de mate waarin het gevoel van *strangeness* aanwezig is bij de respondenten. Wanneer een respondent pas in Belfast is aangekomen is het gevoel van *strangeness* over het algemeen het grootst. Het is de gewenningsfase. Dit is de fase waarin de migrant gezien kan worden als de culturele lezer. Na deze fase beginnen de respondenten zich aan te passen aan de nieuwe cultuur, de aanpassingsfase.

Het blijkt uit de antwoorden van de respondenten dat het moeilijk is om te integreren in Belfast, voornamelijk doordat de lokale bevolking niet meedoet met de activiteiten waar juist de respondenten wel aan mee doen. De mate van assimilatie heeft de meeste invloed op het gevoel van *strangeness*, dit komt doordat bij assimilatie de migranten delen van de cultuur overnemen en hierdoor eerder geaccepteerd zullen worden door de lokale bevolking. De mate van transnationale banden heeft in mindere mate invloed op het gevoel van *strangeness*. Een verklaring hiervoor kan zijn dat deze banden door de respondenten gezien worden als iets dat erbij hoort en dat deze banden ook zullen blijven bestaan wanneer de migranten assimileren in de samenleving.

1. Inleiding

1.1 Projectkader

Migratie is een fenomeen dat al eeuwen bestaat. Mensen zijn op zoek naar plekken waar het beter is dan waar ze vandaan komen (Gaston & Nelson, 2013). Migratie wordt omschreven als een verandering in woonplaats, dat kan permanent of semipermanent zijn (Lee, 1966), en het ontstaat volgens Zoomers (2006) “als een selectieve respons op structurele beperkingen en mogelijkheden, waarbij door de migranten en hun families, maar ook andere actoren, een actieve rol wordt vervuld” (p.14). Migratie brengt vaak veranderingen op tal van terreinen, bijvoorbeeld op het gebied van taal, cultuur en het economisch systeem (Massey, et al., 1993). Ook wordt er gesproken over sociale veranderingen, dit zijn veranderingen in de sociale rol en de sociale status van een migrant (Kellerman, 2012).

Een migrant heeft met twee werelden te maken. Het land van herkomst en het land waar hij¹ naar toe migreert. Hierdoor leeft de migrant in twee werelden, waarin hij nooit echt het gevoel heeft dat hij erbij hoort (McAreavey, 2012). Migranten kunnen het gevoel hebben dat ze nooit bij een samenleving hebben gehoord, in het land van herkomst niet en in de nieuwe samenleving niet. Toch kunnen de migranten nog banden hebben met het land van herkomst, bijvoorbeeld met familie en vrienden. Het hebben van banden met verschillende landen, in dit geval het land van herkomst en de nieuwe samenleving wordt transnationalisme genoemd (Vertovec, 2001). Wanneer een migrant sterke banden onderhoudt met het land van herkomst zou dit een gevoel van *strangeness*, vreemdheid op kunnen wekken bij de migrant in de nieuwe samenleving. De nieuwe samenleving verschilt namelijk van het land van herkomst.

Strangeness wordt door Rapoport en Lomsky-Feder (2001) in verband gebracht met de volgende woorden: afstoting, afstand en kwetsbaarheid, maar ook met wederzijdse aantrekking en nieuwsgierigheid, hieruit blijkt dat het begrip *strangeness* zowel positief als negatief opgevat kan worden. Het begrip *strangeness* komt vaak overeen met het begrip *othering* of *otherness*. *Others* zijn nodig in een samenleving en worden daarom ook constant geproduceerd en gereproduceerd door de samenleving om cohesie en de orde die er in een samenleving bestaat te behouden (Houtum & Naerssen, 2002; Bauman, 1995). Hiermee wordt bedoeld dat een samenleving *others* ziet of maakt, omdat ze hierdoor een beter onderscheid kunnen maken tussen hen en de andere (*others*). Dit heeft tot gevolg dat de cohesie in de samenleving sterker wordt omdat de mensen die zich in die samenleving bevinden zich met elkaar kunnen identificeren. Het behouden van cohesie en orde in een samenleving wordt dus gecreëerd door

¹ In dit onderzoek wordt er vaak naar migranten verwezen. Hier wordt steeds de mannelijke en vrouwelijke (hij/zij) vorm bedoeld, maar zal alleen de mannelijke vorm in dit onderzoek gebruikt worden.

de aanwezigheid van *others* of *strangers*, doordat de *others* zich in een samenleving bevinden is het duidelijk waar de fysieke grenzen van die samenleving zich bevinden (Houtum & Naerssen, 2002). Het produceren van de *other* gebeurt door een proces van *defamiliarization* (Gurevitch, 1988), dit proces wordt door Gurevitch (1988) 'making the *other* strange' genoemd. 'Making the *other* strange' wordt door Gurevitch (1988) omschreven als een ont koppeling van de bestaande identiteit. Een samenleving bestaat uit individuen die qua identiteit overeenkomsten vertonen. De *stranger* of de *other* wordt losgekoppeld van de samenleving, doordat hij geen of weinig overeenkomsten heeft met de mensen uit de samenleving, denk hierbij bijvoorbeeld aan verschillen in taal en taalgebruik. Cwerner (2001) omschrijft de *stranger* als volgt: "The *stranger* is an archetypal social character often associated with immigrants" (Cwerner, p. 11). Migranten worden vaak gezien als een *stranger* in de nieuwe samenleving waar ze terecht komen. Dit kan komen door bijvoorbeeld verschillen tussen de cultuur van de migrant en die van de nieuwe samenleving. In McLemore (1970) wordt gezegd dat een *stranger* iemand is die lid kan zijn van een bepaalde groep in ruimtelijke zin, maar dat dat geen voorwaarde is om ook lid te zijn van die groep in sociale zin. Dit betekent kort gezegd dat een *stranger* op een bepaalde plaats kan wonen, maar zich niet verbonden hoeft te voelen met de anderen die daar ook wonen.

Strangers, in dit onderzoek in de vorm van migranten, kom je overal ter wereld tegen. Zo ook in Noord-Ierland en specifiek bekeken in Belfast. Als gevolg van het identiteitsconflict dat er speelt tussen de twee grootste religieuze groepen, de katholieken en protestanten, is er een hele lange tijd beperkte migratie naar Belfast geweest (Wilson, 2012), maar wel veel emigratie (McNulty, 2012). Dit is te verklaren door de onrusten die met het identiteitsconflict samenhangen. Na het Goede vrijdag Akkoord van 1998 is er een immigratiestroom op gang gekomen. In de eerste plaats door de toegenomen veiligheid in Belfast. Maar daarnaast ook door het tekort aan jonge werknemers, want in de jaren voor het akkoord hebben vele jongeren de stad verlaten (McNulty, 2012). De migratiestroom vraagt veel van de bestaande voorzieningen in Belfast, deze druk is zo hoog dat de voorzieningen ontoereikend zijn (McAreavey, 2010). Hierbij kan gedacht worden aan gezondheidsvoorzieningen en scholen, maar ook voorzieningen tegen racisme (McAreavey, 2010). Dus de overheid van Noord-Ierland heeft moeite met het creëren van bepaalde condities voor migranten die bijdragen aan de positieve aanpassing van migranten en de aanpassing van de Noord-Ieren aan de migranten stroom (McAreavey, 2010). Door het gebrek aan voorzieningen, waardoor het moeilijker is voor de migranten om zich aan te passen, worden er bepaalde vragen opgeroepen. Bijvoorbeeld: voelen mensen die emigreren naar Noord-Ierland zich een *stranger* in de nieuwe omgeving? Wat zou kunnen bijdragen aan de positieve aanpassing van migranten in Noord-Ierland?

Om een idee te krijgen in welke context dit probleem zich afspeelt wordt er in deze alinea een beeld geschetst van Noord-Ierland. Noord-Ierland had in 2010 een totale populatie van 1.799.392 inwoners, van wie 1,2 % (22.541 mensen) naar Noord-Ierland zijn gemigreerd. Belfast had in 2010 een populatie van 268.745 mensen, van wie er 2,0 % (5.473 mensen) van buiten Noord-Ierland naar Belfast zijn geëmigreerd. Belfast heeft veruit het hoogste aantal migranten vergeleken met de rest van Noord-Ierland. Deze cijfers betreffen dus de externe immigratie van Noord-Ierland (NINIS, 2010).

Om de vele migranten in Belfast te helpen zich thuis te laten voelen in de nieuwe samenleving is er in 2009 in Belfast een groep opgericht, de Belfast Friendship Club. Dit is belangrijk omdat er steeds meer intolerantie was vanuit de Noord-Ieren naar de migranten toe. Vriendschap kon een mogelijke oplossing zijn voor de intolerantie en het daarbij horende sektarisme en racisme (Wilson, 2012). Het doel van de Belfast Friendship Club is het creëren van een sociale ontmoetingsplaats om de integratie tussen nieuwkomers in de stad en inwoners te verbeteren (Wilson, 2012). Deze club organiseert een wekelijkse bijeenkomst om de immigranten deel uit te laten maken van de samenleving (Jaminson, 2012). Er zijn veel verschillende soorten nationaliteiten tijdens de bijeenkomsten van de Belfast Friendship Club, met ieder heel verschillende redenen van migratie (S. Mitchell, persoonlijke communicatie, 26 februari 2013). Door de vele redenen van migratie en de verschillende nationaliteiten die bij de Belfast Friendship Club komen, zijn de bezoekers van de Belfast Friendship Club een interessant onderzoeksobject. Het geeft een goed beeld van de verschillende soorten migranten die er zijn en de reden die bij de soorten migranten hoort om te migreren. Doordat er veel verschillende soorten migranten zich bij de club aansluiten ontstaat een divers beeld van migranten en hun achtergronden. Er kan dus onderzocht worden of er wel of geen verschil bestaat in het gevoel van *strangeness* bij migranten met verschillende achtergronden.

De Belfast Friendship Club heeft bezoekers met verschillende achtergronden. Er is tot op heden weinig onderzoek gedaan naar hoe migranten zich in de nieuwe samenleving identificeren en hoe ze assimileren. Ook is er weinig onderzoek gedaan of er nog banden bestaan met het land van herkomst en de mate van assimilatie en hoe deze twee met elkaar samenhangen (Hardwick & Mansfield, 2009). Hierdoor is de Belfast Friendship Club een goed uitgangspunt voor dit onderzoek. In de bovenstaande uitspraak wordt indirect gesteld dat transnationale banden die de migrant met het land van herkomst heeft loslaat, als de migrant assimileert of zich identificeert met de nieuwe samenleving. Dit roept verschillende vragen op zoals: geldt dit ook voor migranten die zich hebben aangesloten bij de Belfast Friendship Club? Dus assimileren de migranten die zich aangesloten hebben bij de Belfast Friendship Club in de nieuwe samenleving? Gaan hierdoor de banden met het land van herkomst verloren? Bereikt de Belfast Friendship Club haar doel om

meer mensen zich thuis te laten voelen in de samenleving? Voelen de migranten zich thuis in Belfast of voelen ze zich een *stranger* ten opzichte van de 'gewone' inwoners? Deze vragen zijn relevant, omdat er maar weinig onderzoeken gedaan zijn naar de mate van assimilatie van de migrant wanneer hij op de plaats van bestemming is (Hardwick & Mansfield, 2009; Lee, 1966). En wanneer deze vragen beantwoord worden, wordt het fenomeen migratie beter begrepen. Nu worden namelijk pre-migratie, de redenen van migratie, gekoppeld aan post-migratie, hoe het met de migranten is nadat ze gemigreerd zijn (King, 2012).

1.2 Doelstelling

In het projectkader is vastgesteld dat *strangers* vaak geassocieerd worden met migranten. En dat er in Belfast een organisatie is die bijeenkomsten organiseert om te zorgen dat migranten zich thuis kunnen voelen in de nieuwe omgeving. Er is een vraag naar onderzoeken die bekijken wat de mate van assimilatie van migranten is wanneer ze zich in de nieuwe samenleving bevinden (Lee, 1966). En of migranten banden die ze hebben met het land van herkomst net zo snel loslaten als dat ze assimileren in de nieuwe samenleving (Hardwick & Mansfield, 2009). Dit onderzoek draagt bij aan de beantwoording van die vraag. De resultaten die voortkomen uit dit onderzoek kunnen specifiek gebruikt worden door de Belfast Friendship Club om activiteiten te organiseren die meer aansluiten op de behoeften van de migranten. Het onderzoek zou ook nuttig kunnen zijn voor organisaties die te vergelijken zijn met de Belfast Friendship Club. Zij kunnen hierdoor hun organisatie verbeteren om meer in te spelen op de behoeften van de migranten door zich te vergelijken met de Belfast Friendship Club.

Het soort onderzoek waarmee de vragen opgelost gaan worden is praktijkgericht onderzoek, een toelichting hierop volgt in hoofdstuk 3 Methodologie. De doelstelling, zoals deze af te leiden is uit het projectkader luidt:

Het doel van dit onderzoek is om een bijdrage te leveren aan de kennis die de Belfast Friendship Club heeft over de migranten die zich bij hun club hebben aangesloten om zo punten ter verbetering aan te kunnen geven. Dit doel wordt bereikt door te onderzoeken in welke mate migranten, die naar Belfast migreren en zich aan hebben gesloten bij de Belfast Friendship Club, zich een stranger voelen.

In dit onderzoek wordt maar een klein deel onderzocht van de grotere werkelijkheid, namelijk de migranten die zich bij de Belfast Friendship Club hebben aangesloten. Reden hiervoor is dat het doel van dit onderzoek vraagt om diepgang, die bereikt kan worden wanneer de context van het onderzoek meegenomen kan worden, namelijk de Belfast Friendship Club. Gezien de beperkte tijd

voor dit onderzoek en de vereiste diepgang is er dus sprake van een bewuste beperking van de onderzoeksvragen.

1.3 Vraagstelling

In de vorige paragrafen is er een kader geschetst voor het onderzoek en is er een doelstelling geformuleerd. Deze doelstelling wordt bereikt door het beantwoorden van onderzoeksvragen die geformuleerd worden. Hieronder bevinden zich de hoofd- en deelvragen bij bovengenoemde doelstelling.

De hoofdvraag in dit onderzoek luidt als volgt:

Wat voor een invloed hebben de mate van transnationale banden en de mate van assimilatie op het gevoel van strangeness bij migranten die zich hebben aangesloten bij de Belfast Friendship Club?

Deze hoofdvraag wordt in delen beantwoord om het overzichtelijk te maken. Vandaar dat de volgende deelvragen zijn geformuleerd:

- In hoeverre hebben de migranten transnationale banden met het land van herkomst?
- In hoeverre zijn de migranten geassimileerd in de nieuwe samenleving?
- In hoeverre heeft de Belfast Friendship Club invloed op het gevoel van strangeness?
- Hoe wordt het gevoel van *strangeness* van de migrant beïnvloed door transnationale banden en de assimilatie?

2. Theoretisch kader

2.1 Stranger en strangeness

De *stranger* wordt door onderzoekers verschillend omschreven. Schütz, Simmel en Bauman hebben volgens Rapoport en Lomsky-Feder (2001) ieder hun eigen kijk op de *stranger* en *strangeness*. Zij kunnen gezien worden als degenen die grote invloed hebben gehad met hun toonaangevende en complementerende theorieën over *strangers* en *strangeness* (Rapoport & Lomsky-Feder, 2001).

Schütz, die de *stranger* bekijkt vanuit het fenomenologisch perspectief, ziet de *stranger* als een culturele lezer, hierbij kijkt de *stranger* kritisch naar de nieuwe samenleving en is zich bewust van de verschillen die er bestaan tussen de oude en nieuwe culturele patronen. Door het proces van het lezen van de nieuwe cultuur probeert de *stranger* permanent geaccepteerd te worden of in ieder geval getolereerd te worden (Schütz, 1944). Hiermee bedoelt Schütz dat de *stranger* de nieuwe cultuur kan bekijken van buitenaf, hierdoor kan de *stranger* gewoontes aannemen om in de nieuwe samenleving geaccepteerd te worden. Dit wordt afgeleid van het feit dat de migrant niet alles meer vanzelfsprekend kan aannemen zoals in de oude samenleving. De *taken-for-granted* is niet meer van toepassing (Bauman, 1998). Iemand kan bijvoorbeeld de taal, de gebaren en manieren, de kledingstijl, de geluiden en geuren niet meer aannemen als iets wat er gewoon is, *taken-for-granted*, maar moet dit allemaal in de nieuwe samenleving ontdekken.

Simmel heeft een structurele theorie over *strangeness*, waarin hij probeert om *strangeness* te zien als een universele component van sociale relaties. In McLemore (1970) wordt gezegd dat Simmel de *stranger* ziet als iemand die lid kan zijn van een bepaalde groep in ruimtelijke zin, maar dat dit geen garantie is om ook lid te zijn van die groep in sociale zin. Denk hierbij bijvoorbeeld aan iemand die naar Belfast migreert en hierdoor terecht komt in een nieuwe samenleving. De migrant is hierdoor ruimtelijk verbonden met Belfast. Dit is alleen geen voorwaarde voor de migrant om zich ook sociaal verbonden te voelen met Belfast. Er kunnen bijvoorbeeld verschillen zijn in kleding, taal, eetgewoonten enzovoorts. Vanuit de samenleving bekeken hoort de migrant dus niet bij de gemeenschap. Hier is de *stranger* dus dichtbij, maar tegelijkertijd ook ver weg. De *stranger* is dichtbij omdat hij zich dicht bij de groep bevindt, maar ver weg omdat hij niet bij de groep hoort in sociale zin.

Bauman combineert zijn perspectief op de *stranger* vanuit het structuralisme van Simmel en het poststructuralisme (Rapoport & Lomsky-Feder, 2001). Hierdoor plaatst Bauman de *strangers* in een grijs gebied, ze zijn een categorie op zich, maar kunnen verder nergens anders bij geplaatst worden (Rapoport & Lomsky-Feder, 2001). Dit betekent dat *strangers* niet bij een bepaalde groep horen. De *strangers* passen niet in de nieuwe samenleving omdat ze anders zijn

dan de mensen daar, maar de *stranger* heeft naar alle waarschijnlijkheid ook het gevoel dat hij niet meer in de omgeving past waar hij vandaan komt. Hierdoor vallen ze in een grijs gebied dat ongedefinieerd is. *Strangers* kunnen hierdoor gezien worden als een ongewenst element in de samenleving (Houtum & Naerssen, 2002, p. 127), doordat ze niet hetzelfde zijn als de mensen die zich in de samenleving bevinden en hierdoor de orde kunnen verstoren. Bauman (1995) zegt dat *strangers* in een grijs gebied geplaatst worden, omdat ze niet passen in wat de staat voor ogen heeft voor zijn inwoners. De *strangers* worden hier gezien als één groep door de samenleving waarin ze terecht komen, maar de *strangers* zelf zien zichzelf niet als één groep, omdat er onderling verschillen bestaan en ze dus niet het gevoel hebben dat ze iets met elkaar gemeen hebben (McAreevey, 2010). Wanneer de bovenstaande beschrijvingen van een *stranger* bekeken worden, blijkt dat *strangers* of *strangeness* vaak geassocieerd kan worden met de woorden afstoting, afstand en kwetsbaarheid. Deze negatieve groep woorden komt voort uit het bestaan van de nieuwe samenleving en de visie, die vaak negatief is, van de mensen die daarin leven op de migranten die de nieuwe samenleving binnen komen. Dit komt doordat de migranten anders zijn en hierdoor kwetsbaar in de nieuwe samenleving, ze worden afgestoten en er ontstaat afstand tussen de mensen in de nieuwe samenleving en de migranten. Dit zijn niet de enige associaties die gemaakt kunnen worden, want ook wederzijdse aantrekkingskracht en nieuwsgierigheid worden geassocieerd met *strangeness* (Rapoport & Lomsky-Feder, 2001). Hiermee wordt bedoeld dat mensen wat van elkaar kunnen leren en nieuwsgierig zijn naar andere culturen en de daarbij horende gewoonten. Er kan dus positief of negatief gekeken worden naar *strangeness* en *strangers*.

Uit deze korte beschrijvingen van de *stranger* kan er opgemerkt worden dat Simmel en Bauman zich niet op het individu, de *stranger*, concentreren, maar dat ze zich richten op de sociale plaats die het individu inneemt in de samenleving. Simmel en Schütz nemen allebei aan dat de classificatie van de *stranger* gebaseerd is op lidmaatschap van een groep (Stichweh, 1997). Dit onderzoek richt zich wel op de *stranger* in tegenstelling tot Simmel en Bauman en welke plaats hij zelf denkt in te nemen in de samenleving.

Voor dit onderzoek zijn deze definitie van een *stranger* abstract, deze moeten toegepast worden op de onderzoekselementen, de migranten. Het is daarom belangrijk om duidelijk te maken wat er in dit onderzoek met een *stranger* bedoeld wordt. Cwerner (2001) omschrijft een *stranger* als volgt: "a *stranger* is an archetypal social character often associated with immigrants" (p.11). Immigranten staan in dit onderzoek centraal, dus vandaar dat er hier onder een *stranger* wordt verstaan *iemand die naar Belfast is geëmigreerd en die zich heeft aangesloten bij de Belfast Friendship Club*. Dit onderzoek gaat ervan uit dat, zoals Simmel verwoordt, mensen deel uit

kunnen maken van een samenleving in ruimtelijke zin, maar dat dit niet betekent dat ze ook deel uit maken van die samenleving in sociale zin (McLemore, 1970).

2.2 Other en otherness

Stranger en *strangeness* hangen nauw samen met *other* en *otherness*. *Strangeness* brengt *otherness* voort (Gurevitch, 1988, p. 1179). Samenlevingen maken de *other strange*, of zoals Gurevitch (1988) het noemt 'making the *other* strange' (p. 1184). Het bestaan van *otherness* en *others* zorgt ervoor dat mensen zich ervan bewust worden dat ze anders zijn dan anderen en hierdoor *strange* (Gurevitch, 1988, p. 1178). Dit is een proces van '*defamiliarization*' (Gurevitch, 1988). *Defamiliarization* kan omschreven worden als een ontkoppeling van de identiteit van een bepaalde groep, het anders zijn dan anderen. *Others* kunnen gezien worden als *strangers* of anders gezegd, mensen die niet bij de samenleving horen. Er zijn culturele verschillen tussen de samenleving en de *other* (Noort & Noort, 2012). *Others* worden constant geproduceerd en gereproduceerd om cohesie te behouden die in de orde van een territoriaal afgebakende samenleving bestaat (Houtum & Naerssen, 2002). Door migratie komen de *self*, in dit onderzoek is dat de identiteit van de individuen van de samenleving waar iemand bij wil horen, en de *other*, de migrant, elkaar tegen.

Het bestaan van de *other* komt onder andere voort uit het gegeven dat andere individuen of groepen gezien worden als een bedreiging voor het voortbestaan van de natie of groep (Triandafyllidou, 1998). Migratie wordt hierdoor vaak gezien als een ordeverstoringe verandering in de nieuwe samenleving, omdat de migrant binnendringt in de nieuwe samenleving (Heisler, 2001). Deze externe bedreigingen voor een samenleving worden tegengegaan door processen geladen met ideologische concepten van *self* en *other* (Nagel, 2002; Bauman, 2000). Een voorbeeld van zulke processen zijn de politieke afbakening van de staat, de ruimtelijke omsluiting van het land en de insluiting van externe bedreigingen (Nagel, 2002). Hier kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de politieke afbakening van de Europese Unie en de omgang met migranten van buiten de Europese Unie. Er is hier sprake van een categorisatie van de *self* en de *other*, in het voorbeeld van de Europese Unie zijn de mensen binnen de Europese Unie de *self* en de migranten van buiten de Europese Unie de *other*. Dit kan gezien worden als het grijze gebied waar de *stranger* volgens Bauman (1995) in geplaatst wordt. Deze categorisatie hoeft niet altijd als negatief of bedreigend ervaren te worden, want de *stranger* hoeft niet altijd als een vijand of als iets inferieus gezien te worden (Jönhill, 2012). De categorisatie komt voort uit het anders zijn ten opzichte van de *self*, de uniekheid van iemand. Dit kan als een verrijking worden gezien.

De categorisatie van de *self* en de *other* definieert de persoonlijke en sociale identiteit van een individu. Het erkennen van de verschillen en dus het maken van een categorisatie zorgt

ervoor dat we de identiteit van de *other* construeren, en tegelijkertijd ook de identiteit van onszelf (Noort & Noort, 2012; Harzig, et al., 2009). De *other* is in dit onderzoek de migrant die zich aan heeft gesloten bij de Belfast Friendship Club, de mensen in de nieuwe samenleving, de Belfastenaren worden hier gezien als de *self*.

De samenleving waar de migrant nieuw is, ziet hem als een *other*. In de samenleving wordt er onderscheid gemaakt tussen *others*. Sommige *others* zijn meer welkom in de nieuwe samenleving dan andere *others*. *Others* die meer welkom zijn in een samenleving zijn, zijn bijvoorbeeld goed geschoolde mensen of ondernemers (Houtum & Naerssen, 2002). Deze *others* dragen bij aan de ontwikkeling van de samenleving. De *self* wordt gedefinieerd en gecategoriseerd in relatie tot andere mensen, de definiëring van de *self* wordt gezien als de identiteit van een individu. In een groep gaat het om bepaalde karakteristieken die door de leden van de groep gedeeld worden (Jowett, et al., 1995; Vertovec, 2001). Wanneer *others* meer welkom zijn in een samenleving, zal een migrant zich waarschijnlijk minder een *stranger* voelen dan migranten die minder welkom zijn in de nieuwe samenleving.

2.3 Identiteit en assimilatie

Zoals in de vorige paragraaf beschreven, bestaat de *self* uit de identiteit van een individu. Identiteit houdt in dat een individu zich herkent en deelneemt in een web van sociale relaties of gemeenschappen die de *self* omhullen. Hierdoor zullen individuen zich vergelijkbaar voelen met anderen (Berezin, 2003). Identiteit wordt gevormd doordat mensen deelnemen aan verschillende soorten sociale netwerken met diverse structuren (Madsen & Naerssen, 2003; Houtum & Lagendijk, 2001). Individuen, zoals migranten, hebben meerdere identiteiten en identiteit is een multidimensionaal en dynamisch concept (Amit, 2012). Dat identiteit een multidimensionaal en dynamisch concept is, betekent dat individuen meerdere identiteiten tegelijkertijd kunnen hebben in bijvoorbeeld verschillende groepen. Het dynamische aan identiteit is dat het kan veranderen na verloop van tijd, bijvoorbeeld wanneer een migrant een nieuwe samenleving ingaat. Jowett, Findlay & Skeldon (1995) stellen dat een verplaatsing in ruimte, dus migratie, een verandering in identiteit kan voortbrengen, dit komt door de assimilatie van bepaalde elementen van het land of de cultuur van het aankomst gebied. Migratie is dan ook een aandrijver van het veranderen van identiteiten van migranten (Heisler, 2001). Migranten hebben geen statische, gesloten en homogene identiteit. Migranten hebben een multiple identiteit, die beïnvloed wordt door een variëteit van culturele, sociale en andere factoren van de samenlevingen waar de migrant deel van uit heeft gemaakt of nog maakt (Castles & Miller, 2003). Migranten leven dus eigenlijk mentaal gezien tegelijkertijd in het land van herkomst en in de nieuwe samenleving.

(Harzig, et al., 2009, p. 143) Transnationale migratie heeft hierdoor een veelbetekende invloed op individuele en collectieve identiteiten, en creëert ook nieuwe identiteiten (Heisler, 2001).

Assimilatie kan gezien worden als een proces waarin iemand hetzelfde wordt als de mensen in de nieuwe samenleving, de migrant wordt geabsorbeerd in de nieuwe cultuur (Brubaker, 2001). Dit is de radicaalste vorm van assimilatie. Deze vorm van assimilatie laat geen ruimte over voor de identiteit die de migrant voorheen had in het land van herkomst. Het is dus zeer onwaarschijnlijk dat er iemand is die helemaal is geassimileerd, omdat mensen en vooral migranten multiple identiteiten hebben en dus altijd nog iets bij zich dragen van de cultuur van het land van herkomst. Er bestaat ook een wat mildere vorm van assimilatie. In deze vorm worden migranten hetzelfde behandeld als de mensen in de nieuwe samenleving, maar behoudt de migrant (deels) zijn identiteit die hij in het land van herkomst al had. Wanneer dit in het perspectief van dit onderzoek gezet wordt kan er gesteld worden dat migranten hun oude identiteit (deels) aanpassen doordat ze assimileren met de cultuur waarin ze terecht zijn gekomen. Deze nieuwe identiteit van de migrant kan gezien worden als een transnationale identiteit (Ernste, et al., 2009).

De banden die een migrant behoudt met het land van herkomst worden beïnvloed door hoe de migrant zijn eigen identiteit ziet en de mate waarin hij assimileert in de nieuwe cultuur. Een migrant die zijn identiteit grotendeels ziet als iets dat is gevormd door het land van herkomst en de nieuwe samenleving kan dan het gevoel hebben dat hij bij beide samenlevingen hoort. Dit wordt door Samers (2010) omschreven met het begrip *transnational belonging*. Hiermee bedoelt hij dat een migrant het gevoel kan hebben bij het land van herkomst te horen en bij de nieuwe samenleving. De migrant kan namelijk gedeeltelijk assimileren en nog een deel van de oude cultuur behouden. Hierdoor kan hij het gevoel krijgen bij beide samenlevingen te horen, een multiple identiteit.

De mate van assimilatie is bij een transnationale identiteit minder groot dan bij volledige assimilatie, doordat een deel van de oude cultuur behouden blijft in de identiteit van de migrant. De minder radicale vorm van assimilatie, waarbij een migrant op bepaalde delen assimileert en hierdoor dus bepaalde elementen van de nieuwe samenleving opneemt en andere elementen niet opneemt wordt door Samers (2010) *segmented assimilatie*, ofwel gedeeltelijke assimilatie genoemd (p. 272). Er kan ook gesproken worden van gedeeltelijke assimilatie wanneer een migrant nog banden onderhoudt of een deel van de cultuur behoudt van het land van herkomst.

2.4 Transnationalisme en *home*

Tegenwoordig is het makkelijker om banden te behouden over de hele wereld, zo ook voor migranten die banden onderhouden met het land van herkomst (Heisler, 2001). Dit komt door de zogenaamde 'time-space compression' (Harvey, 1989). Dit houdt in dat de wereld, figuurlijk, gekrompen is ten aanzien van reizen, informatie, communicatie en migratie (Ernste, et al., 2009). Hierdoor zijn er in toenemende mate transnationale netwerken te vinden in de wereld (Charles, 1992). De wereld kan hierdoor gezien worden als een groot dorp, een *global village*. Mensen zijn eerder in staat om contact te leggen met andere mensen elders in de wereld.

Transnationalisme is een perspectief op migratie waarin wordt verondersteld dat migranten banden behouden met het land van herkomst en met migranten uit het land van herkomst in andere landen (Nagel, 2002; Jackson, et al., 2004; Vertovec, 2001; Gielis & Houtum, 2006). Deze migranten worden dan ook vaak transmigranten genoemd (Gielis & Houtum, 2006). In dit onderzoek wordt de definitie van transnationalisme gebruikt van Madsen & van Naerssen (2003) namelijk: *transnationalisme is het behoren tot een gemeenschap in de nieuwe samenleving en het behoren tot een gemeenschap in het land van herkomst (p.68). De banden die de migranten onderhouden, zijn hier voornamelijk met anderen uit het land van herkomst. Hierdoor hebben de migranten minder contact met de mensen uit de nieuwe samenleving. De mate van transnationalisme heeft hierdoor invloed op de mate van assimilatie. Wanneer een migrant een hoge mate van transnationalisme heeft, zal de mate van assimilatie lager zijn. De migrant zal minder elementen van de nieuwe samenleving opnemen dan wanneer de banden met het land van herkomst in mindere mate aanwezig zijn.*

Migratie is in toenemende mate transnationaal (Zoomers, 2006), want migranten onderhouden contacten met het land van herkomst. Hierdoor is het ruimtelijk dichtbij zijn bij een groep of samenleving niet een voorwaarde voor het ook lid zijn van die groep in sociale zin (McLemore, 1970). Doordat migratie transnationaal is heeft een migrant vaak verschillende eigenschappen die gedeeld worden met andere leden van een groep. Dat kunnen leden van een groep in het land van herkomst zijn en leden van een groep in de nieuwe samenleving. Zoals van Houtum en Strüver (2002) het omschrijven: "Being and feeling socially close do not require spatial proximity" (p.143). Een migrant kan dus het gevoel hebben dat hij bij een groep hoort, maar waar hij niet dichtbij voor hoeft te zijn, dus ruimtelijke nabijheid is geen voorwaarde voor iemand om zich sociaal verbonden te voelen met een cultuur of samenleving. Het ruimtelijk dichtbij zijn, maar niet sociaal verbonden voelen met een cultuur of samenleving kan een gevoel van *strangeness* opwekken bij een migrant. Dit komt doordat hij zichzelf beschouwt als iemand die niet bij de nieuwe samenleving of cultuur hoort, of dat de migrant door mensen van de nieuwe samenleving

beschouwd wordt als een buitenstaander. Vanuit het transnationalistisch perspectief is de *stranger* verbonden met het land van herkomst en tegelijkertijd ook met de nieuwe samenleving.

Volgens Nagel wordt met het transnationalisme het verlangen van vele migranten onderschat om op te gaan in de mainstream van de nieuwe samenleving. Zelfs als ze ernaar handelen om hun tradities en identiteit te behouden (Nagel, 2002). Hiermee wordt de mate van assimilatie van een migrant bedoeld. Nagel beweert dus dat migranten de tradities van het land van herkomst en de banden daarmee graag behouden, maar tegelijkertijd ook een verlangen hebben om op te gaan in de nieuwe samenleving. Dit heeft gevolgen voor de identiteit van de migrant. Mensen kunnen meerdere identiteiten ontwikkelen binnen de verschillende sociale netwerken waarin ze leven. Hierdoor kunnen mensen, waaronder migranten, verbonden zijn met twee of meerdere samenlevingen tegelijkertijd (Glick Schiller, et al., 1999). Een migrant neemt een deel van de identiteit van de nieuwe samenleving over, dus assimileert gedeeltelijk, maar behoudt tegelijkertijd de identiteit van het land van herkomst en heeft hierdoor nog transnationalistische banden. Het gaat dus vaak om een bepaald evenwicht tussen de mate van transnationalisme van een migrant en de mate van assimilatie in de nieuwe samenleving.

Gedeeltelijke assimilatie en dus een transnationale identiteit kunnen gekoppeld worden aan het begrip *home*. *Home* kan een gebouw zijn, waar een individu een bepaalde waarde aan hecht waardoor het voor hem meer dan alleen een gebouw is (Douglas Porteous, 1976). Migranten proberen een *home* te reproduceren in de nieuwe samenleving waar ze terecht komen. Ze proberen een plaats te creëren waarin ze zich kunnen identificeren met de cultuur, die het best bij hun past, dit kan de oude cultuur zijn, maar ook de cultuur van de nieuwe samenleving of een mix van beide (Terkenli, 1995).

Migranten die een *home* produceren of reproduceren in de nieuwe samenleving ontwikkelen eigenlijk een transnationale plaats. De transnationale plaats bestaat uit verschillende netwerken. Hierbij kan er bijvoorbeeld gedacht worden aan netwerken van sociale relaties waardoor migranten in contact blijven met het land van herkomst en de nieuwe samenleving (Haller & Landolt, 2005). Door middel van deze netwerken kunnen er ideeën, gewoontes en bronnen uitgewisseld worden. Hierdoor kunnen migranten zich identificeren met de cultuur waarmee ze verbonden zijn via het *transnational social field* en tegelijkertijd het gevoel hebben dat ze bij de nieuwe samenleving horen. Een *transnational social field* wordt ook wel gezien als een omgeving waar individuen toe behoren en waardoor ze zich met een bepaalde groep kunnen identificeren. Deze groep hoeft niet op één bepaalde locatie te zijn (Haller & Landolt, 2005). Een *transnational social field* kan dus verschillende vormen aannemen, het kan gezien worden als een plaats waar migranten bij elkaar komen, zoiets als de Belfast Friendship Club of bijvoorbeeld een

plaats of gebouw dat de migrant als *home* ziet. Een *transnational social field* is dus niet een geografisch afgebakend begrip.

Het bestaan van een *transnational social field* is een milde vorm van assimilatie. De migrant behoudt zijn oude cultuur nog door middel van een dergelijk *transnational social field*, maar is ook betrokken bij de nieuwe samenleving en de daarbij horende cultuur.

Individueel produceren voortdurend identiteiten, interpretaties van de *self* die ervoor zorgen dat ze een gevoel krijgen van thuis zijn, *being at home* (Cuba & Hummon, 1993). Deze identiteiten en interpretaties van de *self* zorgen er voor dat individuen voortdurend andere mensen als de *other* bestempelen, de categorisatie van de *self* en de *other*. Migrant kunnen ervoor kiezen om naar een oud *home* te verlangen of te investeren in het maken van een nieuw *home*. Het nieuwe *home* is de grondlegger voor het creëren van een multiple identiteit en van de reproductie van transnationale netwerken (Harzig, et al., 2009). Het is mogelijk dat de immigranten in Belfast een *transnational social field* hebben ontwikkeld om zo een gevoel van thuis te creëren en de banden met het thuisland te behouden. Het *transnational social field* zou bij de migranten die zich bij de Belfast Friendship Club hebben aangesloten de club zelf kunnen zijn of hun thuis/*home*. Bij beide voelen ze dan waarschijnlijk thuis, omdat er banden bestaan met het thuisland en mensen die hetzelfde ervaren omdat ze migranten zijn met banden met het land van herkomst.

2.5 Redenen van migratie en transnationalisme

De beslissing van migranten om te gaan migreren wordt gemaakt door push en pull factoren (Knox & Marston, 2010). Dat zijn factoren in het land van herkomst die de migrant motiveren om te vertrekken, push factoren. Pull factoren zijn gebonden aan het vestigingsland, en bepalen de aantrekkingskracht van een land of regio (Berkhout, et al., 2010). Er zijn veel verschillende soorten redenen waarom migranten migreren. Deze redenen kunnen onderverdeeld worden in politieke, economische, sociale en culturele redenen of een combinatie daarvan (Samers, 2010). Deze factoren spelen in het land van herkomst (push) en in de nieuwe samenleving (pull) een rol bij de beslissing om te migreren of niet. Deze redenen hebben invloed op de manier waarop de migrant met nieuwe mensen in de nieuwe samenleving omgaat (Harzig, et al., 2009). En hierdoor invloed op het gevoel van *strangeness* dat een migrant heeft in een nieuwe samenleving.

De precieze redenen van een migrant om te migreren wordt door verschillende theorieën anders benaderd. Er kan een onderscheid gemaakt worden door deterministische theorieën en integrale theorieën. Deterministische theorieën bepalen vanuit zichzelf de migratie gedragingen en patronen van migranten, hieronder vallen bijvoorbeeld de theorieën die een economische verklaring geven voor de migratie. De integrale theorieën brengen verschillende theoretische en

conceptuele vooronderstellingen bij elkaar om zo de reden van migratie te bepalen (Samers, 2010, p. 52). Bij de integrale theorieën kan bijvoorbeeld gedacht worden aan verschillende redenen van migratie, bijvoorbeeld economisch en politiek, die samen ervoor zorgen dat de beslissing om te migreren gemaakt wordt. De transnationale benadering van migratie valt onder de integrale theorieën. Het transnationalistisch perspectief is op de migrant gefocust en kijkt naar de verschillende banden die migranten hebben met andere landen over de grens (Samers, 2010).

Het gevoel van *strangeness* wordt beïnvloed door de reden waarom mensen migreren. De migranten maken een weloverwogen keuze om in de nieuwe samenleving mee te doen. Daardoor zullen ze zich waarschijnlijk minder een stranger voelen dan wanneer ze besluiten om niet mee te doen en zich meer te richten op het land van herkomst. Dit kan beïnvloed worden door de verblijfstijd in de nieuwe samenleving. Wanneer migranten tijdelijk verblijven in de nieuwe samenleving in verband met bijvoorbeeld werk, zullen ze minder geneigd zijn om banden op te bouwen en te zorgen dat ze zich minder een *stranger* voelen dan wanneer ze ervoor kiezen om voorgoed in de nieuwe samenleving te blijven. Wanneer iemand ervoor kiest om voor altijd in de samenleving te blijven is diegene afhankelijk van de nieuwe samenleving en zal waarschijnlijk sociale contacten opbouwen. Deze sociale contacten zullen minder aan de orde zijn wanneer iemand weet dat het verblijf voor een bepaalde tijd is en dat hij na deze tijd weer terugkeert naar het land van herkomst.

Het transnationalistisch perspectief bekijkt de redenen van migratie vanuit verschillende factoren, dat kunnen dus bijvoorbeeld economische, politieke, sociale of culturele redenen zijn of een combinatie daarvan. Naar aanleiding van deze redenen kunnen migranten in groepen worden gecategoriseerd. Wanneer iemand bijvoorbeeld om politieke redenen een land verlaat is het zeer waarschijnlijk dat hij een asielzoeker is in de nieuwe samenleving. Ook kan het zo zijn dat een migrant naar een nieuwe samenleving migreert, omdat hier al familie is en bijvoorbeeld de economische situatie in het land niet zo goed is. Dit valt dan onder de categorie kettingmigratie. Ook bestaat er een vorm van migratie waar de migranten kennismigranten worden genoemd. Er zijn kennismigranten die komen om te werken, maar anderen komen juist om te studeren. Ook kan de lengte van verblijf in de nieuwe samenleving wisselen. Sommigen verblijven maar tijdelijk, terwijl anderen zich permanent vestigen. Er is een categorisatie gemaakt van kennismigranten, bij elke categorie horen weer andere motieven die hebben aangezet om te migreren (Berkhout, et al., 2010). Vaak bestaan deze uit economische motieven, maar ook sociale en culturele motieven spelen hierbij een rol.

Het transnationalistisch perspectief neemt aan dat er nog verschillende links bestaan tussen de migrant in de nieuwe samenleving en het land van herkomst (Samers, 2010). Hierdoor

zal er vaak nog een gevoel van *strangeness* bestaan bij de migrant, maar in welke mate hangt af van de persoonlijke omstandigheden.

3. Methodologie

In dit hoofdstuk zal de onderzoeksstrategie, de onderzoeksmethode en het onderzoeksmateriaal behandeld worden. In dit hoofdstuk zijn ook de algemene kenmerken van de respondenten terug te vinden.

3.1 Onderzoeksstrategie

Er zijn verschillende manieren om onderzoek te doen, Verschuren en Doorewaard (2007) noemen vijf belangrijke onderzoeksstrategieën namelijk survey, experiment, casestudy, gefundeerde theoriebenadering en bureauonderzoek. Een keuze tussen bovenstaande onderzoeksstrategieën wordt gemaakt door verschillende afwegingen namelijk of het in een onderzoek nodig is om juist de breedte of de diepte in te gaan, kwalitatief onderzoek of kwantitatief en empirisch onderzoek of bureauonderzoek (Verschuren & Doorewaard, 2007). De verschillende afwegingen die gemaakt gaan worden leiden tot de gekozen onderzoeksstrategie. Hieronder worden de afwegingen gemaakt en zal toegelicht worden waarom een bepaalde afweging gemaakt wordt.

De doelstelling waar het onderzoek op gebaseerd is, *een bijdrage leveren aan de kennis die de Belfast Friendship Club heeft over de migranten die zich bij hun club hebben aangesloten om zo punten ter verbetering aan te kunnen geven*, vraagt om diepgang in plaats van breedte. Dat wordt al duidelijk gemaakt door de definiëring van het onderzoeksdoel, want tijdens het onderzoek zal er specifiek gekeken worden naar een deel van de grote groep verschillende migranten, namelijk de migranten die zich hebben aangesloten bij de Belfast Friendship Club. Er is hier sprake van een strategische selectieve steekproef onder migranten. Dit heeft tot gevolg dat alleen de migranten die bereid waren om zich te laten interviewen geïnterviewd zijn. Hierdoor kan het zijn dat bepaalde verhalen, zoals die van asielzoekers ontbreken. Doordat het onderzoek meer diepgang vereist is het aannemelijk dat er kwalitatief onderzoek wordt gedaan. Dit heeft als gevolg dat er geen waarnemingsaantallen worden geteld zoals bij kwantitatief onderzoek, maar dat de waarnemingen met elkaar worden vergeleken (Verschuren & Doorewaard, 2007). Het vergelijken van de waarnemingen zorgt voor meer diepgang en minder cijfers. Door de bereikte diepgang kunnen er kwalitatieve uitspraken gedaan worden over het gevoel van *strangeness* dat migranten ervaren. Door middel van kwalitatief onderzoek kan de onderzoeker dicht bij de belevingwereld van het onderzoeksthema komen. Dit wordt bereikt door middel van een arbeidsintensieve aanpak om de waarnemingen te verkrijgen (Verschuren & Doorewaard, 2007). Dat heeft tot gevolg dat in dit onderzoek de onderzoeker de interviews zelf afneemt en hierdoor de verhalen van de migranten goed kan interpreteren en waar nodig door vragen op een bepaald onderwerp.

De waarnemingen worden in dit onderzoek verkregen door face-to-face interviews, observatie, participatieve observatie en inhoudsanalyse van tekstueel materiaal. Het gebruiken van verschillende methoden om resultaten te verkrijgen wordt methodetriangulatie genoemd. Dit heeft tot gevolg dat de resultaten van het onderzoek betrouwbaarder zijn, mits de resultaten dan bij de verschillende methoden in dezelfde richting wijzen.

De betrouwbaarheid van een onderzoek wordt vergroot wanneer er een combinatie is van bureauonderzoek en empirisch onderzoek. Het empirisch onderzoek kan de gevonden theorie in de literatuur testen op een bepaald onderzoeksobject, hierdoor kan de theorie bevestigd worden of verworpen worden. Het empirisch onderzoek waar hier gebruik van gemaakt zal worden is de casestudy. Een casestudy heeft bepaalde kenmerken, namelijk (Verschuren & Doorewaard, 2007):

- Klein aantal onderzoekseenheden
- Arbeidsintensief
- Diepte
- Selectieve steekproef
- Het beweerde betreft het geheel
- Open waarnemingen
- Kwalitatieve gegevens door kwalitatieve onderzoeksmethoden.

De bovengenoemde kenmerken zijn van toepassing op dit onderzoek. Er zijn verschillende vormen van de casestudy, waarvan in dit onderzoek wordt gekozen voor een enkelvoudige casestudy. Bij een enkelvoudige casestudy wordt één case bestudeerd, hier de respondenten van de Belfast Friendship Club. Hiervoor is gekozen om zoveel mogelijk diepgang te bereiken en in verband met de tijdsdruk was dit de beste oplossing. De casestudy wordt uitgevoerd wanneer de onderzoeker een diepgaand en integraal inzicht wil krijgen in één of enkele tijdruimtelijk begrensde objecten of processen (Verschuren & Doorewaard, 2007). Een casestudy onderzoekt een sociaal verschijnsel bij één drager of slechts enkele dragers, in dit onderzoek de migranten, in de natuurlijke omgeving (Vennix, 2009).

Het bureauonderzoek heeft bepaalde voordelen ten opzichte van bijvoorbeeld het empirische gedeelte van een onderzoek. Een voordeel van bureauonderzoek is dat er snel gegevens beschikbaar zijn voor de onderzoeker, hiervoor hoeft de onderzoeker zoals het woord al zegt niet het veld in om onderzoek te doen. Bureauonderzoek heeft ook een nadeel en dat is dat er geen direct contact bestaat tussen de onderzoeker en datgene wat hij onderzoekt, maar dat wordt in dit onderzoek opgelost door een combinatie van bureauonderzoek en empirisch onderzoek te gebruiken.

3.2 Onderzoeksmateriaal

Het onderzoek naar het gevoel van *strangeness* bij migranten is begonnen met een literatuuronderzoek. Hierin is materiaal bestudeerd dat door anderen is geproduceerd en hieruit zijn verschillende perspectieven afgeleid die te maken hebben met migratie, *strangeness*, transnationalisme, assimilatie en identiteit. Dit materiaal is verkregen door de bestudering van wetenschappelijke teksten zoals boeken en wetenschappelijke tijdschriften, maar ook artikelen uit de krant, de Belfast Telegraph, die te maken hebben met de Belfast Friendship Club. Ook zijn er verschillende rapporten bestudeerd die informatie over de Belfast Friendship Club bevatten.

Dit onderzoek heeft een transnationalistisch perspectief. Hierin is het gebruikelijk dat de onderzoeksobjecten bestaan uit bijvoorbeeld: huishoudens, diaspora netwerken, lokale communities (steden, dorpen en andere plaatsen), migranten en immigranten groepen (Samers, 2010, p. 109). De Belfast Friendship Club past onder de migranten en immigranten groepen. De onderzoeksobjecten waarover informatie verzameld is in dit onderzoek, zijn de migranten die zich hebben aangesloten bij de Belfast Friendship Club. Aan hen is tijdens een bijeenkomst van de Belfast Friendship club gevraagd of ze mee willen werken aan dit onderzoek door middel van een interview. Dit gebeurde tijdens een korte introductie die één van de organisatoren, Stephanie Mitchell, van de Belfast Friendship Club heeft gegeven toen ik als onderzoeker aanwezig was op de bijeenkomsten van de Belfast Friendship Club.

Het contact met de respondenten is gelegd door de welwillendheid van hen zelf om mee te werken aan dit onderzoek en de ervaringen die ze hebben te delen. Daartoe waren 15 respondenten bereid. Dit kan een vertekend beeld geven van de mensen die aanwezig zijn bij de bijeenkomsten van de Belfast Friendship Club. Dit komt doordat er misschien een bepaald soort migrant meer wil helpen bij het doen van dit onderzoek dan een andere soort migrant. Of doordat er bepaalde barrières zijn, waaronder de taalbarrière, waardoor migranten denken niet in staat te zijn om een interview te geven. Hierdoor zal er in dit onderzoek een beter beeld ontstaan van migranten die voldoende Engels spreken. Er zijn een aantal vragen gesteld aan de respondenten die terug te vinden zijn in de interviewgide die in de bijlage staat. Tijdens het interview zijn de volgende onderwerpen aan bod gekomen: algemene informatie over de respondent en de reden van migratie, de mate van transnationale banden, de mate van assimilatie en hun gevoel in de nieuwe samenleving. Het is er interview verschillend in welke volgorde de onderwerpen behandeld worden. Dit komt doordat de migranten hun verhaal vertellen en van het ene onderwerp naar het andere kunnen over gaan zonder dat daar een overbrugging voor nodig is.

Het interview is een semigestructureerd face-to-face interview, hierdoor is er de mogelijkheid om door te vragen op punten die meer uitleg behoeften of om het persoonlijke verhaal van de migrant goed tot uitdrukking te laten komen. Het is belangrijk om deze

mogelijkheid te behouden, want hierdoor wordt er diepgang gecreëerd. Naast de vragen die de diepgang creëren worden er ook algemene vragen gesteld om zo tot de beweegredenen van de migranten te komen en de antwoorden in een beter perspectief te kunnen plaatsen.

De interviews zijn getranscribeerd en daarna geanalyseerd met behulp van het programma Atlas ti. De analyse van de interviews is gedaan door middel van Atlas ti. Dat is een programma waarmee kwalitatieve data geanalyseerd kunnen worden, waaronder transcripties van interviews. De analyse van de interviews is gebaseerd op de inductieve benadering, de quotes van de respondenten worden in vitro gecodeerd, de codes zijn dus niet de letterlijke passages uit de tekst (Mortelmans, 2001). Doordat de codes in vitro zijn, zijn ze door de onderzoeker aan de passages toegekend. Dit heeft als nadeel dat deze methode subjectief kan zijn.

In de tabel hieronder zijn de respondenten te vinden en wat algemene informatie van de respondenten. Hierdoor kan er een algemeen beeld geschetst worden van de respondenten. De respondenten moesten voldoen aan de voorwaarde dat ze ooit de Belfast Friendship Club hebben bezocht. De voorwaarde waar ook aan voldaan moet zijn, is dat de respondenten van buiten Noord-Ierland komen en hierdoor dus een migrant zijn in de samenleving.

Een paar algemene kenmerken van de respondenten zijn in de tabel opgenomen die op de volgende pagina staat. Hieruit blijkt dat de gemiddelde leeftijd van de respondenten 34,5 jaar is. En het gemiddelde aantal maanden dat de respondenten al in Belfast zijn 32,4 maanden is.

Naam + geslacht	Land van herkomst	Leeftijd	Aantal maanden in Belfast op 1 juni 2013	Voornaamste reden van migratie
Jesus (m)	Spanje	32	9	Economisch/ketting
Sudath (m)	Sri Lanka	52	5	Ontwikkeling van kinderen
Diego (m)	Spanje	37	17	Uitwisselingsprogramma en buitenland ervaring opdoen
Pawel (m)	Polen	38	7	Economisch
William (m)	Frankrijk	35	63	Kennismigrant
Agustina (v)	Argentinië	35	13	Sociaal/cultureel
Arnau (m)	Spanje	30	24	Economisch
Viktorija (v)	Letland	30	63	Economisch
Vlastik (m)	Tsjechische republiek	51	88	Economisch
Anna (v)	Tsjechische republiek	26	5	Economisch
Gee (m)	Sri Lanka	21	14	Voorheen uitwisselingsprogramma dus kennismigrant nu politieke vluchteling
Neil (m)	Engeland	42	98	Economisch
Selva (m)	India	33	59	Economisch kennismigrant
Steven (m)	Hongarije	31	12	Economisch
Arev (v)	Armenië	24	9	Uitwisselingsprogramma kennismigrant

Tabel 1 Kenmerken van respondenten

4. Analyse

In dit hoofdstuk wordt geprobeerd om antwoord te geven op de deelvragen zoals deze zijn geformuleerd in hoofdstuk 1. Dit wordt gedaan door de deelvragen allemaal in een aparte paragraaf te beantwoorden door middel van de analyse van de getranscribeerde teksten van de afgenomen interviews waarna per paragraaf een conclusie volgt. Allereerst zal er in paragraaf 4.1 een beschrijving gegeven worden van de verschillende respondenten en hun reden voor migratie, hierdoor kunnen de citaten die in de latere paragrafen worden genoemd in een breder perspectief geplaatst worden. In paragraaf 4.2 zullen de transnationale banden met het land van herkomst worden geanalyseerd. Paragraaf 4.3 zal zich richten op de assimilatie van de migranten in de nieuwe samenleving. Daarna zal in paragraaf 4.4 bekeken worden wat voor invloed de Belfast Friendship Club heeft op het gevoel van *strangeness* bij de migranten. En als laatste zal in paragraaf 4.5 geanalyseerd worden hoe het gevoel van *strangeness* bij de migrant beïnvloed wordt door de transnationale banden en de mate van assimilatie.

4.1 Beschrijving van respondenten

In deze paragraaf volgt een korte beschrijving van de respondenten. Deze is bedoeld om een beter beeld te krijgen van de achtergrond van de respondenten. Hierdoor kunnen de antwoorden die gegeven zijn beter in perspectief geplaatst worden.

Agustina komt uit Argentinië. Ze heeft gekozen om naar Belfast te komen omdat ze een verandering in haar leven wilde en in Belfast wilde zijn. Dat blijkt uit het volgende: “I had wanted to stay here ever since I was here before and I had been doing the same thing for too long so work wise I wanted a change. I just loved the place and I wanted to stay”. Er speelden verschillende pushfactoren in het land van herkomst een rol waardoor Agustina de keus heeft gemaakt om te emigreren. Ze was namelijk niet tevreden met de situatie in haar land, politiek gezien en humanitair gezien. Agustina heeft daarom een bewuste keuze gemaakt om naar Belfast te komen.

Anna komt uit de Tsjechische republiek. De reden voor haar om naar Belfast te komen is dat ze Engels wilde leren en volgens haar was de beste manier om dat te doen door een au pair te worden in een gezin dat Engels als moedertaal heeft. Ook de economische reden, het vinden van werk in Belfast heeft bij de keuze meegespeeld. Anna heeft dus een bewuste keuze gemaakt om naar Belfast te komen, omdat er hier al werk was waar ze mee kon beginnen, dat blijkt uit het volgende: “I was an au pair, because it was the easiest way to find a job quickly, because I had a place to live, food and some salary”.

Arev komt uit Armenië. Zij is in Belfast gekomen door een uitwisselingsprogramma van het Rode Kruis waar ze mee verbonden is. Er is hier geen sprake van een bewuste keuze voor Belfast, want die is voor haar gemaakt. Tijdens het verblijf in Noord-Ierland wil Arev wel haar

Engels verbeteren en Noord-Ierland ontdekken. Uit het volgende blijkt dat Arev zichzelf niet als een inwoner van Belfast ziet: “if you are staying here for only one year, for me it is like tourism”. Arev is doordat ze meedoet aan een uitwisselingsprogramma een kennismigrant. Nog specifiek gezegd is ze een *passenger*, dat is iemand die meedoet aan een internationaal uitwisselingsprogramma die door onderwijsinstellingen en overheden worden aangeboden (Berkhout, et al., 2010, p. 4).

Arnau komt uit Spanje. Hij heeft zijn baan in Spanje verloren en is hierdoor gaan nadenken over zijn toekomst. Een vriend raadde hem aan om Engels te gaan leren en naar het Belfast te gaan. De reden voor migratie is hier economisch, maar de keuze voor migratie naar Belfast is niet bewust gemaakt, dat geeft Arnau aan door het volgende te zeggen: “I didn’t know. My friends would have said another place, I could go another place”. Dit is een vorm van kettingmigratie, want hij is vrienden van hem gevolgd naar Belfast. Maar op het moment dat Arnau in Belfast aankwam was hij helemaal op zichzelf aangewezen, want zijn vrienden waren alweer verhuisd of terug naar Spanje.

Diego komt uit Spanje. Hij had plannen om naar het buitenland te gaan zodra hij zijn opleiding had afgerond. Daarom had hij zich opgegeven voor een programma dat nieuw gekwalificeerde leraren naar het buitenland toe stuurt om daar klas-assistent te worden. Diego wilde ervaring opdoen met het Engels en een gehele buitenlandse ervaring meemaken. De reden voor migratie kan hier het best omschreven worden als persoonlijke ontwikkeling van de migrant. Diego gaat terug naar Spanje voor de zomer, maar daarna heeft hij geen vaste plannen dat legt hij uit in de volgende zin: “If I’m lucky, if I finally find a job in teaching in the education section I will stay, I will stay. Otherwise I will leave the country and I will try to find a job somewhere else”.

Gee komt uit Sri Lanka. Allereerst was hij in Groot-Brittannië vanwege een uitwisselingsprogramma van een vrijwilligersorganisatie en was hij dus net als Arev een *passenger*. Door omstandigheden kan hij niet meer terug naar Sri Lanka en hierdoor is Gee in Belfast terecht gekomen. “It is not really safe for me to go back anyway”. Nu verblijft Gee in Belfast als een asielzoeker en moet hij zijn proces afwachten. Hij is nu een politieke asielzoeker.

Jesus komt uit Spanje. Hij is naar Belfast gekomen doordat het bedrijf waar hij een baan had failliet is gegaan door de economische crisis. Hij stond voor een keuze: “try to stay in Madrid with no job. Or move anywhere and to find one”. Deze keuze voor hem werd gemaakt doordat zijn zus op dat moment in Belfast woonde en hij zijn Engels wilde verbeteren. Doordat de zus van Jesus al in Belfast woonde is het kettingmigratie, maar op dit moment woont zijn zus niet meer in Belfast.

Neil komt uit Engeland. De reden dat hij nu in Belfast is dat hij werk zocht. Neil heeft een tijd van veel reizen door Groot-Brittannië en Ierland achter zich liggen. Een tijd waarin hij steeds

van baan naar baan ging. De redenen voor migratie zijn bij Neil steeds economisch, dat blijkt uit het volgende wat Neil zegt: “well I needed a job”.

Pawel komt uit Polen. De reden van migratie is zoals Pawel zegt: “we had been thinking about moving to any other country more reasonable definitely because of the economical reasons”. De reden dat hij met zijn partner heeft gekozen om naar Belfast te komen is dat ze naar een land wilden dat Engels als moedertaal had en een land waar ze met een Europees paspoort gemakkelijk naar binnen konden komen.

Selva komt uit India. De reden dat hij is geëmigreerd naar Belfast is dat hij een verandering wilde. “One thing is that I wanted a change and the other thing working also, to learn about a new culture. And obviously more earning, more money that was also a reason”. Hier is goed te zien dat de redenen voor migratie economisch is en op de persoonlijke ontwikkeling is gericht.

Steven komt uit Hongarije. De reden dat Steven ervoor heeft gekozen om Hongarije te verlaten is omdat hij werkeloos was in Hongarije en hij wilde een verandering in zijn leven. Dat blijkt uit het volgende: “I wanted change. Because I lost my last works. So I doesn’t have a job, I was job seeker in Hungary”.

Sudath komt uit Sri Lanka. Hij was al eerder naar Italië geëmigreerd met zijn vrouw, dat was vanwege werk. In Italië hebben ze twee kinderen gekregen en de reden dat ze naar Belfast gekomen zijn is voor de ontwikkeling van hun dochters. Hier kunnen ze het Engels ontwikkelen.

Viktorija komt uit Letland. Ze kreeg een baan aangeboden in Belfast en heeft toen besloten om te emigreren naar Belfast. De keuze voor Belfast blijkt uit het volgende fragment: “I got the job offer. At the time I was thinking about Helsinki and Belfast. So I decided for Belfast, because it was warmer”. De reden van migratie is hier economisch, omdat Viktorija al een baan aangeboden heeft gekregen voordat ze in Belfast was.

Vlastik komt uit de Tsjechische republiek. Hij wilde een nieuw leven starten en zijn eigen bedrijf liep niet meer goed. Deze samenloop van omstandigheden heeft ervoor gezorgd dat Vlastik naar Belfast is gekomen. De keuze voor Belfast legt Vlastik uit in het volgende fragment: “in the program Skype I typed my surname, it is Prorok, that means profit in English and I found one Prorok in Belfast. And I saw from his profile that he is Polish and I speak Polish and I contact him and he said you don’t need to speak English, you are looking for a job, just come here and you can start immediately. But it was not true”. Het was een economische reden, om zoals hij zelf zegt zijn schulden terug te kunnen betalen, en om zichzelf te ontwikkelen.

William komt uit Frankrijk. William kreeg de kans om in Noord-Ierland te gaan werken, die hij heeft aangegrepen, omdat hij graag een buitenlandervaring van een langere tijd wilde opdoen.

William: “the financial aspect was important but wasn’t my main personal motivation. That was to live abroad and because the best language I know is English”.

4.2 Transnationale banden

Aan alle respondenten is gevraagd of ze nog contact met het land van herkomst hadden, en hierdoor dus nog een bepaalde vorm van transnationale banden met het land van herkomst. Het contact met het land van herkomst is hier dus een indicator van de mate van transnationale banden met het land van herkomst.

De meerderheid van de respondenten heeft nog steeds contact met het land van herkomst. Dit contact bestaat vooral uit banden met familie of vrienden. Het contact dat de migranten hebben met familie en vrienden is erg regelmatig en wordt vaak als belangrijk beschouwd, dat blijkt uit het volgende wat Agustina zegt: *“I feel it is a must. It is part of my identity. I would never want to lose that, it is part of who I am”*. Ook Selva vindt het contact met zijn moederland belangrijk dat blijkt uit het volgende: *“I can’t forget about my motherland. Where I am doesn’t matter, it is my motherland. Even though I’m living in Belfast my roots are from Sri Lanka”*. Hieruit blijkt dat er wel degelijk banden blijven bestaan met het land van herkomst na de migratie. En de migranten zich nog steeds verbonden voelen met het land van herkomst. Hier geldt, wat van Houtum en Strüver omschreven hebben, dat een persoon niet per se ruimtelijk dichtbij hoeft te zijn om toch het gevoel te hebben dat hij bij de samenleving hoort (Houtum & Strüver, 2002). William is de enige respondent die zijn banden met het land van herkomst volledig heeft verbroken, de reden van het verbroken contact ligt in de ervaringen die de hij heeft gehad in het verleden: *“I had some personal difficulties”*. Gee, die nu asielzoekers is, heeft wel banden met het land van herkomst, maar deze zijn minimaal. De oorzaak hiervan is dat Gee in Sri Lanka bedreigd wordt door de overheid, als hij terugkeert naar Sri Lanka wordt hem waarschijnlijk wat aangedaan. Hij houdt alleen contact met zijn vrienden via sociale media, zoals Facebook en Skype. Gee: *“I Skype them just once or twice in one year. I use one of my friends computer but I usually Facebook them and just send a message. Yeah that is the only contact”*. Hieruit blijkt dat zonder de sociale media er weinig tot geen contact is tussen Gee en zijn vrienden. Ook andere respondenten hebben regelmatig contact via de sociale media, dit is gemakkelijk en snel. Hierdoor kan de time-space compression waargenomen worden (Harvey, 1989), want het is nu voor migranten makkelijker om banden te behouden met het land van herkomst dan voordat het internet er was (Heisler, 2001).

Er zit verschil in de hoeveelheid contact met familie en vrienden in het land van herkomst. Sommige respondenten hebben elke dag contact, zoals Arev en Agustina, maar voor sommige,

waaronder Pawel is maandelijks contact genoeg zoals hij zelf aangeeft: *"I'm not a family bounded"*.

De bovenstaande uitspraken suggereren dat de migranten een deel van de identiteit van het land van herkomst nog bij zich dragen. Dit laat Vlastik zien in zijn opmerking: *"My nationality is Czech, but I feel half Czech half Northern Irish. It is my second home here"*. Hierdoor is de migrant verbonden met de samenleving in het land van herkomst en met de nieuwe samenleving waarin de migrant zich bevindt. Dit kan een teken zijn van een *home* dat de migranten voor zichzelf creëren. *Home* is een plaats waar ze zich kunnen identificeren met de cultuur, dit kan de oude cultuur zijn, de nieuwe cultuur of een mix van beide (Terkenli, 1995). Uit de interviews blijkt dat verschillende migranten Belfast als hun *home* omschrijven. Agustina: *"I feel this is home. I feel more at home here than in Buenos Aires"*. Ook Arnau heeft het gevoel van *home* in Belfast: *"I feel as my home. Belfast as my home"*. De migranten maken hier dus een nieuw *home* in de vorm van het gevoel dat ze hebben in Belfast op bepaalde plekken.

4.2.1 Conclusie

Veel van de respondenten hebben nog contact met het land van herkomst. Vaak is dit contact met vrienden of familie die zich nog in het land van herkomst bevinden. Door dit contact hebben de respondenten een transnationale identiteit. Ze voelen dat ze nog deel uitmaken van het land van herkomst en hierdoor voelt het land van herkomst ook nog deels als *home* aan, maar ze bestempelen Belfast ook als *home*. Het creëren van een nieuw *home* is de grondlegger van een multiple identiteit en de reproductie van transnationale netwerken (Harzig, et al., 2009). Het hebben van transnationale banden zorgt ervoor dat de migranten zich nog steeds verbonden voelen met het land van herkomst, maar tegelijkertijd ontwikkelen ze ook een gevoel van *home* waardoor ze een multiple identiteit creëren.

Bij bijna iedere migrant bestaan dus transnationale netwerken, behalve bij twee migranten. Zij hebben aanzienlijk minder contact met het land van herkomst dan de rest van de respondenten. Bij één respondent is de reden daarvan dat het contact tussen familie en vrienden niet mogelijk is omdat hij daarmee zichzelf en zijn familie en vrienden in gevaar brengt, doordat de overheid hem en zijn familie anders mishandelt of zelfs vermoordt. Bij deze respondent zijn dus de redenen dat de mate van transnationale banden erg laag is ook de reden van migratie, namelijk politieke redenen. De andere respondent heeft het contact met zijn familie en vrienden helemaal verbroken, om persoonlijke redenen.

Het is duidelijk dat de respondenten graag banden behouden met familie en vrienden in het land van herkomst. De meest voorkomende manier om banden te onderhouden is via het programma Skype, dit komt vooral doordat het programma gratis is. Wanneer de sociale media er

niet waren geweest, zouden de respondenten ook minder contact gehad hebben met het land van herkomst, dit had dan waarschijnlijk het gevoel van *home* voor het land van herkomst zodanig beïnvloed dat het minder was dan het gevoel van *home* voor het land van herkomst nu is.

Hetgeen dat er ook aangegeven wordt door de respondenten dat ze Belfast ook als hun *home* zien geeft heel goed het transnationalisme weer. Nagel (2002) geeft aan dat het transnationalisme het verlangen van de respondent onderschat om ook op te gaan in de mainstream van de nieuwe samenleving, zelfs als ze ernaar handelen om de tradities en identiteit van het land van herkomst te behouden. Dit heeft invloed op de assimilatie van de migrant in de nieuwe samenleving. In de volgende paragraaf wordt hier op in gegaan.

4.3 Assimilatie in de nieuwe samenleving

In de vorige paragraaf zijn de transnationale banden beschreven en het gevoel van *home* dat de migranten hebben. De multiple identiteit van de migrant heeft niet alleen invloed op het gevoel van *home* en de transnationale banden die de migrant heeft, maar het heeft ook invloed op de mate van assimilatie in de nieuwe samenleving. Deze paragraaf analyseert de mate van assimilatie in de nieuwe samenleving.

Migratie kan een verandering in identiteit voortbrengen. Migrant krijgen hierdoor een multiple identiteit. Deze bestaat uit delen van de cultuur van het land van herkomst en delen van de cultuur in de nieuwe samenleving, de assimilatie van verschillende onderdelen van de nieuwe cultuur. Een groot en belangrijk onderdeel van de cultuur is de taal. Veel respondenten hebben aangegeven dat ze naar Belfast zijn gekomen omdat ze graag de Engelse taal willen leren. De Engelse taal wordt vaak door de respondenten als belangrijk gezien voor hun persoonlijke ontwikkeling en loopbaan en natuurlijk om zichzelf in het dagelijks leven te kunnen redden. Hier kan de migrant gezien worden als een culturele lezer zoals Schütz de *stranger* ziet (Schütz, 1944). Ook kan de migrant bijvoorbeeld de taal niet meer als taken-for-granted aannemen, de taal is niet meer vanzelfsprekend in de nieuwe samenleving (Bauman, 1998).

De Engelse taal is zoals gezegd erg belangrijk voor het contact dat de respondenten hebben in het dagelijks leven. En taal is een noodzaak tot assimileren. Het contact dat de migranten hebben met lokale mensen is vaak werk gerelateerd. Vlastik heeft vier jaar gewerkt bij een bedrijf, daar was hij de enige buitenlander zoals hij zelf omschrijft: "*that was good because I spoke all the time English*". Door het werken bij een bedrijf komen migranten in contact met lokale bevolking. Hierdoor kunnen ze tegelijkertijd het Engels leren. Dit is een deel van assimilatie in de nieuwe samenleving, het open staan voor het leren van een nieuwe taal. Veel respondenten gaan naar de Engelse les die georganiseerd wordt door de kerk. Hier kunnen ze op een leuke, interactieve manier het Engels leren zonder verdere verplichtingen.

Door de minder goede beheersing van de Engelse taal is het zo dat de migranten minder goede banen hebben dan de banen die ze voorheen hadden. Dit komt vooral omdat ze gezien worden als buitenlander. Arnau benadrukt dit in de volgende zin: “why cannot work in another place? Because he saw me as a foreigner he thought that I have to work in a market. Okay here it is very difficult, I’m a foreigner”. Hieruit blijkt dus dat bepaalde mensen van de Noord-Ierse bevolking op migranten neerkijken en ze hierdoor onderwaarderen. De rest van de respondenten benadrukt dit niet expliciet, maar op de vraag of ze zich geaccepteerd voelen in Belfast en op het werk antwoordt Steven: “In the work? No, nobody accepted me”. Dit is waarschijnlijk omdat hij het minst goed Engels sprak van alle respondenten, hierdoor kan er miscommunicatie ontstaan tussen hem en zijn collega’s, wat het gevoel van acceptatie niet ten goede komt.

Een ander onderdeel van assimilatie is het opgaan in een nieuwe samenleving, hierbij kan gedacht worden als het in contact staan met lokale mensen en deze mensen zo beter te leren kennen, maar zoals Neil omschrijft is het erg moeilijk om in de samenleving door te dringen: “*it is a friendly place but it can be a little bit hard to integrate in Belfast*”. Dit geldt voor meerdere respondenten zoals, Arnau, Pawel, Sudath en William, zij geven ook aan dat het moeilijk kan zijn om echt bij de samenleving te horen. Belfast heeft lange tijd geen migratie naar de stad gehad (McNulty, 2012). Dit heeft tot gevolg dat de mensen in Belfast niet gewend zijn aan anderen, bijvoorbeeld migranten. Zoals verschillende respondenten benadrukken zijn de mensen in Belfast erg hartelijk en open, maar het heeft een lange tijd nodig voor de samenleving de migranten accepteert of tolereert. Dat blijkt uit het volgende wat Diego zegt: “you have got the feeling that they don’t trust people the first time they meet these people. They are a bit closed and wary”.

Het is duidelijk dat Belfast lange tijd geen migranten gewend is. Dit benadrukt William door het volgende: “*the city of Belfast is very conservative and people try to pigeonhole me like a tourist or visitor*”. Agustina zegt dat immigratie redelijk nieuw is in Noord-Ierland. Hierdoor is het voor de lokale mensen moeilijk om te wennen aan immigranten. Net zo moeilijk als voor migranten om te wennen in Belfast. Een groot deel van de respondenten geeft ook aan dat ze zichzelf een *stranger* voelen in het begin van hun tijd in Belfast, doordat ze de cultuur en taal nog niet zo goed kennen. De moeite die beide groepen hebben met het wennen aan elkaar kan te maken hebben met het feit dat de lokale mensen de migranten zien als een externe bedreiging in verschillende opzichten (Nagel, 2002), werk, maar bijvoorbeeld ook het inpikken van partners. Ook kan het binnenkomen in de nieuwe samenleving door de lokale mensen gezien worden als een ordeverstoring (Heisler, 2001), een verandering waar de bevolking van Belfast (nog) niet aan gewend is of aan toe is. De respondenten merken dit doordat de mensen in Belfast erg open zijn, tot op een bepaalde hoogte, ze laten de respondenten niet volledig toe in hun leven. Dit blijkt uit het volgende wat Viktorija zegt: “to some extent I don’t think I will ever fit in here”. Maar Vlastik

bijvoorbeeld heeft ook een aantal Noord-Ierse vrienden, hij zegt daar zelf het volgende over; “because I have so many friends and I enjoy that life with locals, with other nationalities”. Vlastik is degene die al 88 maanden in Belfast woont en hierdoor al de kans heeft gehad om een grote kring of een groot netwerk op te bouwen dat bestaat uit vrienden, collega’s en kennissen. Er wordt in de meeste gevallen, met uitzondering van Vlastik, een onderscheid of categorisatie gemaakt tussen lokale mensen, de *self*, en de migranten, de *other*.

De categorisatie van de *self* en de *other* wordt door verschillende respondenten indirect genoemd. Dit is terug te zien in de antwoorden die respondenten gaven op de vraag of contact hebben met lokale mensen en waarom dat contact er wel of juist niet was. De migranten gaven vaak aan meer contact te hebben met internationale mensen dan met de lokale mensen. De reden dat migranten minder contact hebben met de lokale bevolking dan met de internationale mensen wordt door verschillende respondenten omschreven door het feit dat de groep migranten eerder iets met elkaar gemeen hebben dan met de lokale mensen. Arev omschrijft het als volgt: “*our lives is more similar than to local people’s lives. That’s why we feel ourselves closer then when you are together with local people*”. De migranten delen bepaalde ervaringen met elkaar, zoals het nieuw zijn in een samenleving en vaak de moeite hebben met het leren spreken van de taal en zich hierin uit te drukken. De mensen in Belfast weten vaak niet hoe het is om een nieuwkomer in de samenleving te zijn. Hierdoor ontstaat er een soort onbegrip voor migranten, dat de migranten samen kunnen delen. William geeft de categorisatie aan die de mensen uit Belfast maken namelijk: “I don’t want to be considered like a foreigner”. Dit duidt op de categorisatie van de *self* en de *other*. Dit betekent dus dat de persoonlijke en sociale identiteit van migranten meer gevormd wordt door de groep internationale mensen waarmee ze omgaan dan door de samenleving waarin ze zich bevinden.

Verschiedende respondenten zeggen dat ze zich wel gerespecteerd worden door de nieuwe samenleving, maar dan wel gerespecteerd als een buitenlander. Arnau en Jesus gebruiken daar bijna dezelfde woorden voor namelijk: “*respected yes, but as a foreigner*”. En “*I’m accepted but as a foreigner*”. Hier komt de categorisatie van de *self* en de *other* weer naar voren. De respondenten worden vaak niet gezien als iemand die deel uit maakt van de samenleving of daar echt in thuis hoort. Toch doen ze wel veel dingen om meer betrokken te raken met de samenleving. Veel van de respondenten doen vrijwilligersactiviteiten en proberen zo om betrokken te raken bij de samenleving. Pawel probeert tijdens zijn bezoek aan de supermarkt contact te maken met de caissières en de winkelbedienden, hij zegt hierover dat sommigen erg open zijn en een praatje maken met hem, maar anderen zien hem als buitenlander en willen geen praatje met hem maken.

De respondenten hebben wel een bepaalde intentie om gedeeltelijk te assimileren in de nieuwe samenleving. Pawel zegt het volgende daarover: “*I’m trying to adopt, to recognize the local rules or circumstances*”. Dit deed Pawel door de hond van zijn vorige huisbaas uit te laten. Door deze activiteit kwam hij lokale mensen tegen en kon Pawel een gesprek beginnen met ze. Dit had tot gevolg dat hij zich meer betrokken voelde in de samenleving en zichzelf minder een *stranger* voelde dan op dit moment nu hij geen contact meer heeft met andere mensen die honden uitlaten, doordat hij is verhuisd. Maar Selva denkt dat de migranten nog niet kunnen assimileren in de nieuwe samenleving doordat ze nog niet geaccepteerd zijn als deel van de samenleving. In de visie van de Noord-Ieren zit een knelpunt waardoor de mate van assimilatie van migranten die de samenleving in komen blijft steken op een bepaalde hoogte.

4.3.1 Conclusie

De mate van assimilatie bij de respondenten is groter op bijvoorbeeld de taal dan de mate van assimilatie wanneer deze bekeken wordt vanuit de hoeveelheid contact de respondenten hebben met de lokale bevolking. Hierdoor kan er gesproken worden van *segmented assimilatie*, gedeeltelijke assimilatie (Samers, 2010). Dit kan liggen aan het feit dat migratie in Belfast redelijk nieuw is (Wilson, 2012) en de lokale bevolking hier nog mee om moet leren gaan. Of het feit dat er nog steeds *Troubles* zijn tussen twee bevolkingsgroepen in Belfast, waardoor buitenstaanders niet geaccepteerd worden als deel van de samenleving, maar nog steeds gezien worden als een groep migranten, de *other*. Hierdoor kan het zijn dat de respondenten zich meer thuis voelen bij elkaar, zoals verschillende respondenten ook aangeven, dan bij de nieuwe samenleving, omdat de respondenten zich vergelijkbaar voelen met elkaar (Berezin, 2003). Er worden door de respondenten wel pogingen ondernomen om meer betrokken te raken bij de samenleving, zoals door vrijwilligerswerk of het bezoeken van de Belfast Friendship Club bijeenkomsten of bijvoorbeeld de deelname aan het gewone dagelijkse leven.

De mate van assimilatie heeft ook invloed op de identiteit van de migranten. Elke respondent heeft een multiple identiteit, omdat ze nog (een deel van) de cultuur van het land van herkomst met zich mee dragen (Castles & Miller, 2003). De een heeft een identiteit die wat meer verbonden is met de nieuwe samenleving en de ander heeft nog meer banden met het land van herkomst en wat minder contact met de lokale bevolking en hierdoor heeft diegene een identiteit die meer bestaat uit die van het land van herkomst. Hoe de multiple identiteit ook gevormd wordt, de respondenten kunnen gezien worden als mensen die mentaal gezien tegelijk in het land van herkomst en in de nieuwe samenleving leven (Harzig, et al., 2009). Er kan hier gesproken worden over een transnationale identiteit (Ernste, et al., 2009).

4.4 Belfast Friendship Club en het gevoel van *strangeness*

De Belfast Friendship Club is een club waar iedereen in Belfast zich bij kan aansluiten, migranten en de lokale bevolking. De Belfast Friendship Club heeft als doel om de integratie tussen nieuwkomers en inwoners te verbeteren (Wilson, 2012). Dit doen ze door een wekelijkse bijeenkomst waar iedereen vrijblijvend naar toe kan komen. Om te weten hoe het gevoel van *strangeness* is bij de respondenten en wat voor invloed de Belfast Friendship Club hierop heeft is het belangrijk om verschillende dingen te weten te komen, namelijk waarom de respondenten naar de Belfast Friendship Club gaan, wanneer de respondenten een gevoel van *strangeness* ervaren, met wie ze dan zijn, hoe het gevoel van *strangeness* is wanneer ze bij de Belfast Friendship Club zijn et cetera.

Allereerst is het belangrijk om te weten wat de reden was van de respondenten om naar de Belfast Friendship Club te komen. Velen geven aan dat ze naar de club kwamen om Engels te leren en mensen van verschillende culturen van over de hele wereld te leren kennen. Arnau bevestigt dit door het volgende: *“My only expectation was to learn a little bit of English. And get communication with someone that is not from my culture”*. De meeste respondenten geven aan dat ze niet bekend waren met de Belfast Friendship Club. Velen hebben het leren kennen door een organisatie die helpt bij het zoeken van een baan. Deze organisatie benadrukt dat de Belfast Friendship Club een goede mogelijkheid geeft om met mensen te netwerken dat een positieve bijdrage heeft op het vinden van een baan. Voordat de respondenten de Belfast Friendship Club bezochten voelden velen zich een beetje achterdochtig, omdat ze niet bekend waren met zoiets. Maar na het eerste bezoek aan de Belfast Friendship Club was de achterdocht helemaal weg. Jesus zegt hier het volgende over: *“I thought it was weird. But then I found it a very open place, very friendly. The first step I came in, I loved it absolutely”*. De Belfast Friendship Club wordt door verschillende respondenten omschreven als een begin van waaruit een netwerk van connecties kan ontstaan, een zogenaamde *hub*. Vanuit de Belfast Friendship Club worden de respondenten geholpen met verschillende dingen, zoals woonruimte zoeken, papieren in orde maken, maar niet geheel onbelangrijk, ze vinden bij de Belfast Friendship Club mensen die hetzelfde zijn of hetzelfde hebben meegemaakt als hun. Selva omschrijft dit als volgt: *“we are a kind of community, a group of people. We are identified by, we are part of the Belfast Friendship Club”*. Dit citaat geeft aan dat de Belfast Friendship Club gezien wordt als een thuis, iets waar de respondenten zich op hun gemak voelen en waar er mensen zijn met wie ze hun verhalen en problemen kunnen delen. De club kan omschreven worden als een *transnational social field*, zoals Selva al omschrijft zijn de respondenten geïdentificeerd doordat ze allemaal deel uit maken van de Belfast Friendship Club (Haller & Landolt, 2005).

Veel respondenten geven aan dat ze zichzelf bij de Belfast Friendship Club geen *stranger* voelen. Jesus zegt daarover het volgende: “*I feel like we are all the same, at the same situation*”. Pawel geeft aan dat hij zich geen *stranger* voelt in delen van de stad waar veel verschillende nationaliteiten zich bevinden, waaronder dus ook de Belfast Friendship Club. Dit zijn ook de meer neutrale delen van de stad waar men weinig tot niks merkt van de *Troubles*.

De Belfast Friendship Club is een goede manier om mensen met verschillende culturen en nationaliteiten te ontmoeten. Maar er zijn te weinig lokale mensen aanwezig tijdens de bijeenkomsten. De lokale mensen die aanwezig zijn op de bijeenkomsten maken vaak deel uit van de organisatie. Hierdoor hebben de respondenten het gevoel dat ze zichzelf meer kunnen identificeren met de andere internationale mensen die de Belfast Friendship Club bezoeken, dan met de lokale samenleving. Veel respondenten vinden het jammer dat er niet meer lokale mensen op bijeenkomsten komen, maar tegelijkertijd zijn ze tevreden over hoe de club nu is en wat hij doet. Voor de integratie zou het fijner zijn als er meer lokale mensen aanwezig zouden zijn zoals Selva dat benadrukt: “*I would see that if the local people also join hands than only I can say that we are completely integrated. Otherwise we are segregated*”. De respondenten hebben het gevoel al veel te doen voor de samenleving, door middel van vrijwilligerswerk en het in contact proberen te komen met de lokale samenleving tijdens bijeenkomsten zoals de Belfast Friendship Club. Het is nu de beurt aan de lokale bevolking om zich meer open te stellen voor migranten en naar de Belfast Friendship Club toe te komen.

4.4.1 Conclusie

Het blijkt dat de Belfast Friendship Club een goede manier is om mensen te ontmoeten en vanuit deze club een sociaal netwerk op te bouwen. Het gevoel van *strangeness* bij de respondenten is niet aanwezig wanneer ze de Belfast Friendship Club bezoeken. Tijdens de bijeenkomsten zijn ze dus een groep *strangers* bij elkaar, vanuit de mensen van de nieuwe samenleving gezien. Maar voelen ze zichzelf tijdens zulke bijeenkomsten geen *stranger*. Hieruit kan opgemaakt worden dat de *stranger* een categorie op zich is zoals Bauman het beschrijft, maar dat ze verder bij geen andere categorie geplaatst kunnen worden (Rapoport & Lomsky-Feder, 2001). Tijdens een bijeenkomst van de Belfast Friendship Club zien de respondenten zichzelf als onderdeel daarvan, ze zijn dus lid van de club in ruimtelijke en sociale zin (McLemore, 1970). De reden hiervoor is dat ze zich verbonden voelen met elkaar, omdat ze dezelfde problemen of zorgen hebben. Ook kunnen de respondenten tijdens een bijeenkomst gezien worden als een culturele lezer zoals Schütz (1944) het noemt, want ze leren van verschillende culturen en kunnen als het ware deze culturen lezen en dingen daaruit over gaan nemen.

Het gevoel dat migranten hebben wordt vaak niet door de lokale samenleving begrepen. Hierdoor is het gevoel van *strangeness* bij de respondenten groter wanneer ze in een omgeving zijn waar meer lokale mensen zijn, dit kan bijvoorbeeld zijn op straat zijn of in pubs.

De Belfast Friendship Club kan het gevoel van *strangeness* bij de respondenten laten verdwijnen. Dit heeft te maken met het open en verwelkomende karakter van de club zoals velen respondenten aangeven. Iedereen wordt daar als gelijke behandeld en krijgt een naamplaatje op. In de Belfast Friendship Club draait het om wie de ander is en niet per se om het feit waar hij vandaan komt en wat voor achtergrond diegene precies heeft.

De Belfast Friendship Club kan gezien worden als een *transnational social field*, want deze plaats waar mensen samen komen bestaat uit verschillende netwerken van sociale relaties waardoor migranten in contact kunnen blijven met het land van herkomst en met mensen van nieuwe samenlevingen (Haller & Landolt, 2005). Een *transnational social field* kan de mate van assimilatie beïnvloeden, maar doordat er zo weinig lokale mensen aanwezig zijn bij de bijeenkomsten van de Belfast Friendship Club, is de mate van assimilatie door de Belfast Friendship Club niet groter dan wanneer iemand niet bij de club is aangesloten. Wel ontwikkelen de respondenten een *transnational belonging*, een soort *home* waar ze verbonden zijn met het land van herkomst en met de nieuwe samenleving, maar in dit opzicht zijn ze meer verbonden met andere culturen en achtergronden van mensen van buiten Belfast.

4.5 Invloed van transnationale banden en assimilatie op *strangeness*

Deze paragraaf geeft inzicht in welke invloed transnationale banden en assimilatie hebben op het gevoel van *strangeness* dat de respondenten ervaren. Daarvoor is het belangrijk om te weten of de respondenten een gevoel van *strangeness* ervaren en wanneer dit zo is op welke momenten ze dat dan ervaren.

Veel respondenten geven aan dat ze soms wel en soms niet een gevoel van *strangeness* ervaren. Zoals in de vorige paragraaf beschreven hebben alle respondenten geen gevoel van *strangeness* wanneer ze bij de Belfast Friendship Club zijn, of wanneer ze omringd zijn met mensen die ze daar hebben leren kennen. De plekken waar de respondenten wel een gevoel van *strangeness* ervaren zijn voornamelijk in de stad of in de pub.

Niet alleen hebben bepaalde plaatsen invloed op het gevoel van *strangeness*, maar ook de tijd waarop heeft invloed op het gevoel van *strangeness*. Verschillende migranten geven aan dat de tijd toen ze net in Belfast waren ze het grootste gevoel van *strangeness* hadden ten opzichte van nu. Dit blijkt uit het volgende wat Diego zegt: *“also when you are arriving in Belfast the first months you feel a bit, you don’t feel at ease”*. Een verklaring hiervoor is dat de respondenten in de

tijd dat ze net in Belfast zijn nog moeten wennen en een eigen plek moeten vinden in de samenleving.

De migranten creëren in de loop der tijd een netwerk van vrienden waar ze zich comfortabel bij voelen en waardoor het *strangeness* gevoel (deels) verdwijnt. Opmerkelijk is dat het netwerk van vrienden grotendeels bestaat uit mensen die ook bij de Belfast Friendship Club komen. De respondenten met werk hebben vaak een iets uitgebreidere vriendenkring waarin ook mensen uit de lokale samenleving voor komen, waaronder vaak collega's en soms iemand zie ze via de Belfast Friendship Club hebben ontmoet. Vlastik bijvoorbeeld kiest bewust voor contact met lokale mensen, hij vindt dat bij de Belfast Friendship Club en de Engelse les die hij volgt al genoeg internationale mensen te vinden zijn waarmee hij contact heeft. Verschillende respondenten willen graag onderdeel uitmaken van Belfast. Arnau zegt het volgende hierover: "*I want to be someone from here*". Nu voelt het voor hem, en voor meerdere respondenten (nog) niet zo. Terwijl ze erg betrokken zijn bij de samenleving door middel van vrijwilligerswerk. Dit kan komen doordat de respondenten hun identiteit van het land van herkomst niet los kunnen laten en er hierdoor altijd verschil zal blijven bestaan tussen de mensen in de nieuwe samenleving en de migranten. De *self* en de *other* worden hierdoor in stand gehouden. Maar waarschijnlijk ligt het ook aan het gegeven dat de lokale bevolking nog moet wennen aan de stroom migranten die naar Belfast komt sinds de ondertekening van het Goede Vrijdag akkoord (McNulty, 2012).

Dat de respondenten onderdeel uit willen maken van de nieuwe samenleving is ook duidelijk uit het volgende wat Jesus zegt: "*I think that I try to not be a Spaniard here. Just a person who lives here*". Uit hetgeen wat Jesus zegt valt op te maken dat hij een deel van zijn Spaanse identiteit op de achtergrond zet wanneer hij in Belfast is. Hij probeert dit door een zo normaal mogelijk leven te leiden en mee te doen in de samenleving zoals de Noord-Ieren dat ook doen. Door naar het werk te gaan en bijvoorbeeld ook naar de stad te gaan om te winkelen en natuurlijk het gebruik van de Engelse taal. Hieruit blijkt ook dat identiteit dus een multidimensionaal en dynamisch concept is (Amit, 2012). De respondenten zetten hun identiteit uit het land van herkomst wat meer op de achtergrond, maar de lokale mensen benadrukken dit juist weer zoals Jesus hier zegt: "*sometimes people ask me: where are you from? They don't ask me because they are curious, they ask me because they know I'm a foreigner. Because my accent or whatever. It is like they are telling you: you are not from here. Even when they treat you like any other. It just reminds you that you are a foreigner*". Hier wordt duidelijk dat de migranten hetzelfde behandeld worden als de lokale mensen, maar dat er altijd een soort ondertoon is die zegt, indirect of direct, dat de migranten niet van hier zijn en ze niet uit de nieuwe samenleving komen (Brubaker, 2001).

De identiteit van iemand past zich aan, aan de situatie waarin diegene zich bevindt. Viktorija heeft zich aan moeten passen aan de cultuur en het nieuwe leven waar ze in terecht

kwam, zoals ze het zelf zegt: *“I haven’t become Northern Irish but I had to change myself and adapt to the local way of life”*. Dit citaat geeft heel goed weer hoe een multiple identiteit ontstaat en hoe die is. Viktorija heeft dus verschillende aanpassingen gedaan, waaronder haar taalgebruik, om in de nieuwe samenleving te passen, maar zoals ze zelf aangeeft zal ze nooit helemaal een Noord-Ierse worden, want haar uiterlijke kenmerken zijn anders dan van de Noord-Ieren en haar toekomstplannen bestaan uit het migreren naar een ander land om werk te vinden. Hetzelfde geldt voor de andere respondenten, ze hebben aanpassingen gedaan in het taalgebruik en bijvoorbeeld eetgewoonten, maar ze zullen nooit helemaal Noord-Iers worden.

De respondenten assimileren gedeeltelijk. Door bepaalde dingen uit de nieuwe samenleving over te nemen, zoals de taal of bepaalde gewoonten, wordt een migrant (deels) hetzelfde als de mensen in de nieuwe samenleving (Brubaker, 2001). De identiteit die ze hierdoor creëren wordt een transnationale identiteit genoemd (Ernste, et al., 2009). Transnationalisme en assimilatie staan sterk met elkaar in verband. Wanneer iemand erg transnationaal georiënteerd is dan zal deze persoon ook minder assimileren. Het is niet mogelijk om met een transnationale identiteit, zoals alle respondenten hebben, helemaal te assimileren in de nieuwe samenleving. Geen van de respondenten heeft zulke sterke banden met het land van herkomst dat hij hierdoor geen enkele vorm van assimilatie vertoont, ze hebben namelijk allemaal het Engels moeten leren in Belfast.

Er is bij de respondenten verschil in hoe ze denken dat mensen uit Belfast hen zien. De meeste denken dat ze gezien worden als buitenlanders en een enkele andere, waaronder Sudath, denkt dat hij en zijn gezin niet gezien wordt als een buitenlander de reden die hij hiervoor geeft is de volgende: *“The people in Belfast they don’t consider us as foreigners, because they are used to my colour”*. Dit is erg opvallend dat Sudath dit zegt, want hij heeft een bruine huidskleur. Hierdoor valt hij en zijn gezin juist wel op wanneer ze door de stad lopen, maar is het gevoel van *strangeness* niet aanwezig, hij voelt zich dus geaccepteerd in de samenleving

4.5.1 Conclusie

Het gevoel van *strangeness* is het grootst bij de respondenten wanneer ze net in Belfast zijn. Dit is de tijd wanneer ze nog geen kring van vrienden om zich heen hebben. Wanneer ze de omgeving waar ze in wonen en/of werken en/of studeren steeds beter leren kennen neemt het gevoel van *strangeness* af. Er kan dus gesproken worden over bepaalde fasen van *strangeness*. Deze is het grootst wanneer de respondenten net aankomen en de omgeving nog niet (goed) kennen. De lengte van de fase van gewenning verschilt bij de respondenten in dit onderzoek, bij de een duurt deze fase 1-3 maanden en bij de ander duurt deze fase een stuk langer namelijk 7 maanden. De fase van gewenning kan gezien worden als de fase waarin de migrant een culturele lezer is van de nieuwe cultuur. Tijdens deze fase kijkt de migrant kritisch naar de verschillen die er bestaan tussen de cultuur in het land van herkomst en de nieuwe cultuur (Schütz, 1944). Na de fase van gewenning komt de fase waarin ze zich aanpassen. Dit gebeurt meestal doordat de respondenten activiteiten bezoeken, waaronder de Belfast Friendship Club, Engelse les of het vrijwilligerswerk waarin veel respondenten betrokken zijn. Deze fase duurt langer, omdat het moeilijk is om gewoontes te veranderen. Hier wordt bijvoorbeeld de cultuur van iemand mee bedoeld en dat heeft tijd nodig om aan te passen.

Uit deze paragraaf blijkt weer dat het voor de respondenten moeilijk is om contact te leggen met de lokale mensen. Dit komt waarschijnlijk doordat de mensen in Belfast wel open zijn, maar tot op een bepaalde hoogte en doordat de achtergrond van iemand toch nog een grote rol speelt. De respondenten hebben dus vaker oppervlakkig contact met lokale mensen, bijvoorbeeld in supermarkten of op straat.

5. Conclusies en aanbevelingen

Het doel van dit onderzoek was om een bijdrage te leveren aan de kennis die de Belfast Friendship Club heeft over de migranten die zich bij hun club hebben aangesloten om zo punten ter verbetering aan te kunnen geven. Dit doel werd bereikt door te onderzoeken in welke mate migranten, die naar Belfast zijn gemigreerd en zich aan hebben gesloten bij de Belfast Friendship Club, zich een *stranger* voelen. Dit onderzoeksdoel sluit aan bij de als volgt geformuleerde hoofdvraag: *wat voor een invloed hebben de mate van transnationale banden en de mate van assimilatie op het gevoel van strangeness bij migranten die zich hebben aangesloten bij de Belfast Friendship Club?* Door deze formulering werden de onderzoeksobjecten afgebakend, namelijk de migranten die zich hebben aangesloten bij de Belfast Friendship Club.

5.1 Conclusie

Bijna alle respondenten, op één na, hebben nog contact met het land van herkomst en ze ervaren dit als iets dat ze moeten en willen behouden. Het is een deel van de identiteit dat de migrant niet kan en wil loslaten. Een reden voor het contact is dat ze ervaringen willen delen met personen die hun dierbaar zijn en iets voor hen betekenen, dus naar alle waarschijnlijkheid zal dit contact altijd blijven. Het gevolg van het hebben van contact met het land van herkomst is dat de migranten een multiple identiteit ontwikkelen. Iedere migrant heeft een andere identiteit, doordat die is gevormd door de verschillende soorten sociale netwerken met diverse structuren waar hij zich in bevindt (Madsen & Naerssen, 2003; Houtum & Lagendijk, 2001). Die netwerken bestaan uit netwerken in het land van herkomst van bijvoorbeeld familie en vrienden en in de nieuwe samenleving bestaan de netwerken vaak uit collega's of vrienden. Het is zo dat alle respondenten twee sociale netwerken delen, namelijk de Belfast Friendship Club en de Engelse les die door de kerk gegeven wordt. Hierdoor bestaat de identiteit van migranten deels uit het netwerk van de Belfast Friendship Club en de Engelse les en kan gesteld worden dat ze een gedeelde identiteit hebben door deze netwerken.

De Belfast Friendship Club heeft invloed op het gevoel van *strangeness* dat migranten hebben. Dit komt doordat de Belfast Friendship Club zorgt dat de migranten zich thuis voelen wanneer ze samen zijn. Er zijn mensen die hetzelfde meemaken als de respondenten, hierdoor kunnen ze zich met elkaar identificeren. Tijdens bijeenkomsten van de Belfast Friendship Club kunnen de migranten ook doorgestuurd worden naar een andere voorziening waardoor ze geholpen worden om te integreren in de nieuwe samenleving, waaronder bijvoorbeeld een uitzendbureau of de Engelse les. De club kan hierdoor gezien worden als een sociaal netwerk waarvan de migranten steun krijgen.

De assimilatie van de migranten is niet heel erg groot, op het leren van de nieuwe taal na. Een verklaring hiervoor is dat de samenleving in Belfast nog niet klaar is voor migranten, ze

hebben zich nog niet genoeg opengesteld. Hierdoor wordt de integratie van de migranten tegengehouden en zal er altijd een verschil blijven bestaan totdat de samenleving van Belfast zich openstelt voor de migranten.

De migranten zijn over het algemeen erg actief, ze doen vrijwilligerswerk, gaan naar Engelse les, sluiten zich aan bij de Belfast Friendship Club waar ook lokale mensen kunnen komen. Zoals eerder al is gezegd krijgen de migranten niet veel kans om te integreren in de nieuwe samenleving, omdat de samenleving van Belfast daar (nog) niet voor open staat en de lokale mensen niet vaak aanwezig zijn om bijeenkomsten zoals de Belfast Friendship Club of de Engelse les. Hierdoor zullen de migranten meer waarde hechten aan de transnationale banden die ze hebben en het *transnational social field* in de vorm van de Belfast Friendship Club. Het *transnational social field* kan een gevoel van *home* geven aan de migranten, hier kunnen ze zich thuis voelen en kunnen ze een *transnational belonging* ontwikkelen. Dit heeft tot gevolg dat het gevoel van *strangeness* blijft bestaan wanneer de migranten zich in een situatie bevinden waar er veel mensen uit de lokale samenleving zijn. Er kan gezegd worden dat de categorisatie blijft bestaan tussen de *self* en de *other*. Deze categorisatie kan alleen opgeheven worden wanneer de nieuwe samenleving de migranten accepteert en als gelijke ziet, dus ook als lokale mensen. De respondenten willen graag meedoen in de samenleving, maar zien nu nog verschil tussen hun en de lokale samenleving. Nu zijn er dus meer overeenkomsten tussen de migranten onder elkaar, omdat ze dezelfde dingen hebben meegemaakt, dan de overeenkomsten tussen de migranten en de lokale samenleving. Hierdoor voelen ze zich ook fijner wanneer ze bij elkaar zijn, bijvoorbeeld bij de Belfast Friendship Club.

De mate van transnationalisme heeft minder invloed op het gevoel van *strangeness* dan dat de mate van assimilatie heeft op het gevoel van *strangeness*. Het gevoel van *strangeness* wordt dus in mindere mate bepaald door de banden die de migrant heeft met het land van herkomst en in meerdere mate wordt het gevoel bepaald door in hoeverre de migrant de cultuur of gewoonten heeft overgenomen van de nieuwe samenleving. De respondenten geven aan open te staan voor de nieuwe cultuur en willen ook graag nieuwe lokale mensen leren kennen, maar daar is niet genoeg kans voor. Ten eerste omdat er niet erg veel lokale mensen naar de Belfast Friendship Club gaan. En ten tweede niet omdat er in het dagelijks leven eerder oppervlakkig contact tot stand komt tussen de migrant en mensen van de lokale samenleving.

Het doel van dit onderzoek was om punten ter verbetering te signaleren voor de Belfast Friendship Club. Één daarvan is dat ze kunnen proberen om wat meer lokale mensen aan te trekken die open staan voor contacten met migranten en die de migranten ook willen begeleiden tijdens hun verblijf in Belfast. Verder hebben veel respondenten aangegeven dat de ruimte die de Belfast Friendship Club ter beschikking heeft erg klein is en hierdoor rumoerig. Het zou goed zijn

om op zoek te gaan naar een grotere ruimte om zo meer migranten en hopelijk meer lokale mensen de mogelijkheid te geven om de bijeenkomsten te bezoeken.

5.2 Aanbevelingen

De resultaten uit dit onderzoek kunnen gebruikt worden voor de Belfast Friendship Club en soortgelijke clubs. De resultaten die uit dit onderzoek naar voren komen, kunnen getoetst worden bij andere groepen migranten in andere steden die zich bij een soortgelijke organisatie hebben aangesloten. Voor vervolg onderzoek zijn er verschillende mogelijkheden die hieronder opgenoemd worden:

1. Vergelijking met migranten die zich niet bij de Belfast Friendship Club hebben aangesloten, maar die wel in Belfast wonen
2. Vergelijking met migranten in een andere stad, waar men geen Troubles kent, die zich wel bij een soortgelijke organisatie hebben aangesloten
3. Hetzelfde onderzoek kwantitatief maken, zodat er meer en sneller gegevens verkregen worden over verschillende groepen.

Door dit onderzoek een vervolg te geven kan er een duidelijker beeld verkregen worden over het gevoel van *strangeness* bij migranten en de invloed van bijvoorbeeld een organisatie als de Belfast Friendship Club hierop, of de keuze voor een bepaalde stad. Ook zouden er dan meer verschillende groepen migranten geïnterviewd kunnen worden waardoor er een beter beeld ontstaat van de vele verschillende soorten migranten. Het vervolgonderzoek zou dus meer oplossingen kunnen geven om de integratie van de migranten te verbeteren. Ook zou er ingespeeld kunnen worden op het gevoel van *strangeness* en zou dit gevoel waar mogelijk beperkt kunnen worden. Tijdens vervolg onderzoek zou er gekeken kunnen worden naar hoe de assimilatie en de transnationale banden invloed hebben bij mensen die niet aangesloten zijn bij de Belfast Friendship Club of een dergelijke organisatie.

De aanbevelingen voor de Belfast Friendship Club zijn al deels in de conclusie gegeven. Namelijk, ten eerste een grotere ruimte zodat er meer mensen kunnen deelnemen en waardoor het niet zo rumoerig is. Ten tweede is het nodig dat de Belfast Friendship Club gaat proberen om lokale mensen aan te trekken, zij kunnen gezien worden als een soort Belfast Buddy. Iemand die de migranten begeleidt in de tijd dat ze in Belfast verblijven en de migranten kennis laat maken met de samenleving in Belfast.

Literatuurlijst

- Amit, K., 2012. Social integration and identity of immigrants from western countries, the FSU and Ethiopia in Israel. *Ethnic and Racial Studies*, 35(7), pp. 1287-1210.
- Bauman, Z., 1995. Making and unmaking of strangers. *Thesis Eleven*, 43(1), pp. 1-16.
- Bauman, Z., 1998. *Globalization*. Cambridge: Polity Press.
- Bauman, Z., 2000. *Liquid Modernity*. Oxford: Polity Press.
- Berezin, M., 2003. Territory, emotion and identity. In: *Europe without borders: remapping territory, citizenship and identity in a transnational age*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, pp. 1-30.
- Berkhout, E., Smid, T. & Volkerink, M., 2010. *Wat beweegt kennismigranten? Een analyse van de concurrentiekracht van NL bij het aantrekken van kennismigranten*, Amsterdam: SEO Amsterdam.
- Brubaker, R., 2001. The return of assimilation? Changing perspectives on immigration and its sequels in France, Germany, and the United States. *Ethnic and Racial Studies*, 24(4), pp. 531-548.
- Castles, S. & Miller, M., 2003. *The age of migration*. New York: The Guilford Press.
- Charles, C., 1992. Transnationalism in the construct of Haitian Migrants' racial categories of identity in New York City. *Annals of the New York Academy of Sciences*, Volume 645, pp. 101-123.
- Cuba, L. & Hummon, D., 1993. Constructing a sense of home: place affiliation and migration across the life cycle. *Sociological Forum*, 8(4), pp. 547-572.
- Cwerner, S., 2001. The times of migration. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 27(1), pp. 7-36.
- Douglas Porteous, J., 1976. Home: the territorial core. *Geographical Review*, 66(4), pp. 383-390.
- Ernste, H., van Houtum, H. & Zoomers, A., 2009. Trans-world: debating the place and borders of place in the age of transnationalism. *Tijdschrift voor economische en sociale geografie*, 100(5), pp. 577-586.
- Gaston, N. & Nelson, D., 2013. Bridging trade theory and labour econometrics: the effects of international migration. *Journal of Economic Surveys*, 27(1), pp. 98-139.
- Gielis, R. & Houtum, H. v., 2006. Elastic migration: the case of Dutch short-distance transmigrants in Belgium and German borderlands. *Tijdschrift voor Economische en Sociale Geografie*, 97(2), pp. 195-202.
- Glick Schiller, N., Basch, L. & Blanc-Szanton, C., 1999. Transnationalism: a new analytic framework for understanding migration. In: *Migration, diaspora and transnationalism*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing, pp. 1-49.
- Gurevitch, Z., 1988. The other side of the dialogue: On making the other strange and the experience of otherness. *American Journal of Sociology*, 93(5), pp. 1179-1199.
- Haller, W. & Landolt, P., 2005. The transnational dimensions of identity formation: Adult children of immigrants in Miami. *Ethnic and Racial Studies*, 28(6), pp. 1182-1214.

- Hardwick, S. & Mansfield, G., 2009. Discourse, identity, and "homeland as other" at the borderlands. *Annals of the Association of American Geographers*, 99(2), pp. 383-405.
- Harvey, D., 1989. *The conditions of postmodernity*. Oxford: Blackwell.
- Harzig, C., Hoerder, D. & Gabaccia, D., 2009. *What is migration history?*. Cambridge: Polity Press.
- Heisler, M., 2001. Now and then, here and there: migration and the transformation of identities, borders and orders. In: *Identities, borders, orders. Rethinking international relations theory*. London: University of Minnesota Press, pp. 225-247.
- Houtum, H. v. & Lagendijk, A., 2001. Contextualising regional identity and imagination in the construction of new policy configurations for polycentric urban regions, the cases of the Ruhr Area and the Basque Country. *Urban Studies*, 38(4), pp. 743-764.
- Houtum, H. v. & Naerssen, T., 2002. Bordering, ordering and othering. *Tijdschrift voor Economische en Sociale Geografie*, 93(2), pp. 125-136.
- Houtum, H. v. & Strüver, A., 2002. Borders, strangers, doors and bridges. *Space and Polity*, 6(2), pp. 141-146.
- Jackson, P., Crang, P. & Dwyer, C., 2004. *Transnational spaces*. London: Routledge.
- Jaminson, S., 2012. *A hand of friendship to new city arrivals*. [Online] Available at: <http://belfastmediagroup.com/a-hand-of-friendship-to-new-city-arrivals/> [Geopend 26 2 2013].
- Jönhill, J., 2012. Inclusion and exclusion. A guiding distinction to the understanding of issues of cultural background. *Systems Research and Behavioral Science*, Volume 29, pp. 387-401.
- Jowett, F., Findlay, A. & Skeldon, R., 1995. Discourse on migration and ethnic identity: interviews with professionals in Hong Kong. *Transactions of the Institute of British Geographers*, pp. 342-356.
- Kellerman, A., 2012. *Daily spatial mobilities*. Abingdon: Ashgate Publishing Group.
- King, R., 2012. Geography and migration studies: retrospect and prospect. *Population, Space and Place*, Volume 18, pp. 134-153.
- Knox, P. L. & Marston, S. A., 2010. *Human geography; places and regions in global context*. Upper Saddle River: Pearson Education.
- Lee, E., 1966. A theory of migration. *Demography*, 3(1), pp. 47-57.
- Madsen, K. & Naerssen, T. v., 2003. Migration, identity, and belonging. *Journal of Borderland Studies*, 18(1), pp. 61-75.
- Massey, D. et al., 1993. Theories of international migration: a review and appraisal. *Population and Development Review*, 19(3), pp. 431-466.
- McAreevey, R., 2010. *Life as a stranger: the personal stories of migrants to Northern Ireland*, Belfast: Challenge of Change.
- McAreevey, R., 2012. Resistance or resilience? Tracking the pathway of recent arrivals to a 'new' rural destination. *Sociologia Ruralis*, 52(4), pp. 488-507.

McLemore, S., 1970. Simmel's 'stranger': a critique of the concept. *The Pacific Sociological Review*, 13(2), pp. 86-94.

McNulty, M., 2012. *Embracing diversity*, Belfast: Embrace NI.

Mortelmans, D., 2001. *MTSO-INFO 24 Atlas-ti*. [Online]
Available at: http://www.ua.ac.be/main.aspx?c=*MTSO&n=3949
[Geopend 21 5 2013].

Nagel, C., 2002. Geopolitics by another name: immigration and the politics of assimilation. *Political Geography*, Volume 21, pp. 971-987.

NINIS, 2010. *NINIS Data Catalogue; Components of Population Change 2010*. [Online]
Available at: <http://www.ninis.nisra.gov.uk/mapxtreme/DataCatalogue.asp?button=Population>
[Geopend 26 2 2013].

Noort, G. & Noort, M., 2012. The "other" contributes equally; some theological and psychological perspectives on constructing inclusive Christian identity. *The Ecumenical Review*, 64(4), pp. 500-518.

Rapoport, T. & Lomsky-Feder, E., 2001. Reflections on strangeness in context: The case of Russian-Jewish immigrants in the Kibbutz. *Qualitative Sociology*, 24(4), pp. 483-506.

Samers, M., 2010. *Migration*. London: Routledge.

Schütz, A., 1944. The stranger; an essay in social psychology. *American Journal of Sociology*, 49(6), pp. 499-507.

Stichweh, R., 1997. The stranger. On the sociology of the indifference. *Thesis Eleven*, 51(15), pp. 1-16.

Terkenli, T., 1995. Home as a region. *Geographical Review*, 85(3), pp. 324-334.

Triandafyllidou, A., 1998. National identity and the 'other'. *Ethnic and Racial Studies*, 21(4), pp. 593-612.

Vennix, J., 2009. *Theorie en praktijk van empirisch onderzoek*. Harlow: Pearson Custom Publishing.

Verschuren, P. & Doorewaard, H., 2007. *Het ontwerpen van een onderzoek*. Den Haag: Uitgeverij Lemma.

Vertovec, S., 2001. Transnationalism and identity. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 27(4), pp. 573-582.

Wilson, R., 2012. *An ethos of hospitality; an evaluation of the Belfast Friendship Club*, Belfast: South Belfast Roundtable.

Zoomers, A., 2006. *Op zoek naar eldorado*. Nijmegen, Thieme MediaCenter Nijmegen.

Bijlage Interviewguide

Short introduction about myself and my research

First of all I would like to thank you to take part in this interview and help me with my dissertation Radboud University Nijmegen, Human Geography. To pass my undergraduate I am writing a dissertation about migrants in new societies.

This interview will be recorded and transcribed. I will send you a copy of the transcript so you can read it through and give some comments if that is needed. That is why I need your (email) address.

1st part of the interview

Brief background

- Year of birth
- Country of origin
- Family composition
- Work
- Official status (for example kind of passport)
- Are you an asylum seeker? Or do you have a work permission? Etcetera

2nd part of the interview

Big concepts of dissertation

Migration

- Description of situation in country of origin → so what is the reason for migration
- When did you decide to migrate?
- How did you decide to go to Belfast?

Feeling of strangeness

- How would you describe yourself in the context of living in Belfast?
- Has it changed after your migration? In what kind of way?
- Do you feel yourself a stranger in Belfast?
 - → doorvragen: Where especially do you feel yourself a stranger? At home? At BFC? In the streets, shops, city centre, neighborhood? At parties? Etcetera. Niet alleen where maar ook how/why do you feel a stranger

Transnationalism

- Do you still have connections with your land of origin?

- If so, what kinds of connections do you have?
- How regularly are these connections/ contacts?
- If not, why is that?
 - **Concluderend samenvatten wat voor connecties respondent heeft met land van herkomst.** *So what kind of connections economically, politically, cultural or social?*
- Do you travel regularly between Belfast and ...?
- How do you feel about still having/ not having connections with your country of origin?
- What do these connections mean to you?

Assimilation

- With whom are you connected on a normal day? Where and who? So what kind of connections do you have?
- Are you involved in any (social) activities with the Belfast community except for the Belfast Friendship Club?
- Do you feel that you are accepted by the people in Belfast?
 - Why not? / Why do you feel accepted? Nice question to ask for examples.
- And how would people from Belfast see you? As a foreigner, one of them, or nothing? (How do you think the other people who live in Belfast see you?)

Belfast Friendship Group

- How did you know about the BFC?
- How often do you visit BFC?
- What were your expectations when you joined the BFC? (a kind of goal)
- Has your goal or expectations of the BFC has become true?
- Does the BFC helps you to get in touch with the local people?
- Do you think you are more integrated now due to the BFC?

3rd part of the interview

Conclusion

- Do you think I am forgotten something or do you want to add something what you might think is important in relation to your position as a foreigner?

I will thank you for all the information you gave me. And to remember this interview I got a Dutch present for you.